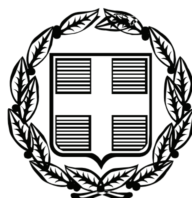

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ **Αρ. Φύλλου 159**

30 Νοεμβρίου 2015

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(1)

Αριθμ. απόφ. 4341/2421/9.11.1999

Εσωτερικός Κανονισμός της γυναικείας Κοινοβιακής Ιεράς Μονής Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλαμίου Ναυπλίας, της Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδος, δημοσιευθέντα εις τό Περιοδικόν ΕΚΚΛΗΣΙΑ.*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχουσα υπ' όψει:

1. Τας διατάξεις του άρθρου 39 παρ. 4 του Ν. 590/1977 «Περί καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος», όπως έχει συμπληρωθεί διά του άρθρου 51 παρ. 3 του Ν. 4301/2014,

2. τάς διατάξεις του Κανονισμού 39/1972 «Περί των εν Ελλάδι Ιερών Μονών και Ησυχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ.Α΄/30.6.1972),

3. την υπ' αριθμ. 1019/19.8.1999 πρότασιν του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αργολίδος Ιακώβου, και

4. την από 4.11.1999 Απόφασιν της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, αποφασίζει:

Εγκρίνει τον Εσωτερικόν Κανονισμόν της Γυναικείας Κοινοβιακής Ιεράς Μονής Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλαμίου Ναυπλίας, της Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίγος, έχοντα ούτω:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

Εσωτερικός Κανονισμός
της Ιεράς Γυναικείας Κοινοβιακής
Μονής Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλαμίου

Εις το Όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος της Αγίας και Ομοουσίου και Ζωοποιού και Αδιαιρέτου Τριάδος.

Συμφώνως προς το άρθρον 39 παρ. 4 του Ν. 590/1977 «Περί καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος», τους Ιερούς Κανόνας, τας ιεράς Παραδόσεις και τους Νόμους του Κράτους, προβαίνομεν εις την σύνταξιν του παρόντος Εσωτερικού Κανονισμού της Ιεράς Κοινοβιακής Μονής Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλαμίου της Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδος διέποντος τα της προαγωγής του πνευματικού βίου των εν αυτή ενασκουμένων Μοναχών και τα της διοικήσεως αυτής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Άρθρον 1

Η Ιερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλαμίου Ναυπλίας, ανεσυστάθη δια του υπ' αριθμ. 568/1974 Π.δ. δημοσιευθέντος εις το υπ' αριθμ. 229/2481974 Φ.Ε.Κ., τ.Α΄, ως Γυναικεία. Ο τίτλος δε «Καλάμι» αναγράφεται εις την κτιτορικήν επιγραφήν του Καθολικού της Παλαιάς Ανδρώας Ιεράς Μονής Καλαμίου, του οποίου η ιστόρησις επερατώθη το 1616 επί ηγουμενείας Δαβίδ μοναχού, διελύθη δε ως τοιαύτη συμφώνως προς το Β.Δ. της Αντιβασιλείας την 25ην Σεπτεμβρίου ή 7ην Οκτωβρίου του 1833.

Άρθρον 2

Σκοπός της Ιεράς Μονής είναι ο αγιασμός και η εν Χριστώ τελείωσις των αδελφών αυτής μέσω της ακριβούς μοναχικής πολιτείας, κατά το υπόδειγμα της διδασκαλίας των αγίων και Θεοφόρων Πατέρων της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας και της οσίας βιοτής αυτών.

Άρθρον 3
Ο Επίσκοπος

Ο Επίσκοπος, το ορατόν σημείον της οργανικής ενότητος της Εκκλησίας του Χριστού, εις τον οποίον η Αδελφότης οφείλει να αποδίδη την προς το αξίωμα αυτού αρμόζουσαν τιμήν και τον προσήκοντα σεβασμόν, έχει συμφώνως τοις ιεροίς Κανόσι και τω Καταστατικώ Χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδος, τας κάτωθι δικαιοδοσίας:

α) Μνημονεύεται εν πάσαις ταις ιεραίς ακολουθίαις της Ιεράς Μονής συμφώνως τη κανονική εν τη Εκκλησία τάξει.

** Δημοσιεύεται σύμφωνα με την παρ. 1, άρθρο 27 του Ν. 4301/2014*

β) Εγκαθιδρύει την υπό της Αδελφότητος εκλεγείσαν Ηγουμένην.

γ) Επικυροί την εκλογήν του Ηγουμενοσυμβουλίου.

δ) Εγκρίνει και τελεί τας κουράς των αδελφών αποφάσει του Ηγουμενοσυμβουλίου.

ε) Ελέγχει την νομιμότητα της οικονομικής διαχειρίσεως της Ιεράς Μονής.

στ) Διορίζει προτάσει της αδελφότητος τον Πνευματικόν της Μονής και τον Εφημέριον.

ζ) Χορηγεί άδειαν πέραν των πέντε ημερών εις την Ηγουμένην δι' απουσίαν εκ της Ιεράς Μονής.

η) Χορηγεί άδειαν δια την εκτός ορίων της Ιεράς Μητροπόλεως απουσίαν των Μοναχών άνω των 20 ημερών.

θ) Τη προτάσει του Ηγουμενοσυμβουλίου ασκεί πειθαρχικόν έλεγχον εις τας τυχόν παρεκτρεπομένας αδελφάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄
Άρθρον 4

Όργανα διοικήσεως της Μονής είναι:

1) Η Ηγουμένη,

2) Το Ηγουμενοσυμβούλιον,

3) Η Σύναξις της Αδελφότητος.

Άρθρον 5
Η Ηγουμένη

Η Ηγουμένη είναι η Πνευματική Μήτηρ της Αδελφότητος, η κεφαλή του σώματος του Κοινοβίου.

Η Ηγουμένη κατ' εξοχήν εκφράζει το ορθόδοξον ήθος και δόγμα και τηρεί απαρεγκλίτως τα Μοναχικά θέσμια και Παραδόσεις, θυσιάζουσα δι' αυτάς και αυτήν ακόμη την ζωήν της.

Η Ηγουμένη εν τη ασκήσει των λεπτών καθηκόντων της, θα εφαρμόζη την προτροπήν του Αποστόλου Παύλου «Έλεγξον, επιτίμισον, παρακάλεσον».

Οφείλει να είναι το αρχέτυπον των Αδελφών, δέον να συγκεντρώνη τας θεμελιώδεις αρετάς της αγάπης, της μακροθυμίας, της πραότητος, της διακρίσεως και της χριστομιμήτου ταπεινώσεως, ώστε δι' αυτών να αναπαύση τας καρδίας των υποτακτικών της και ως δυνατόν να βαστάζη τα ασθενήματα των αδυνάτων.

Το έργον της Ηγουμένης, είναι λίαν επίπονον και ευθυνοφόρον. «Μη νομιζέτωσαν ανέσεως και απολαύσεως είναι πρόφασιν το πράγμα, πάντων γαρ επιπονώτερον το άρχειν ψυχών». Αγ. Νείλου Λ. Ασκητικός.

Ι. Καθήκοντα και δικαιοδοσίαι Ηγουμένης

α) Προΐσταται του Ηγουμενοσυμβουλίου και των Συνάξεων της Αδελφότητος.

β) Προΐσταται των Ιερών ακολουθιών και της Τραπέζης.

γ) Κατανέμει τα διακονήματα των αδελφών.

δ) Προτείνει εις το Ηγουμενοσυμβούλιον την πρόσληψιν δοκίμων και την ρασοφορίαν, η κουράν εις Μεγαλοσχήμους των ωρίμων προς τούτο, ωσαύτως και την αποπομπήν δοκίμου τινός ούσης ακαταλλήλου δια την Μοναχικήν ζωήν.

ε) Εκπροσωπεί την Ιεράν Μονήν ενώπιον παντός εν γένει φυσικού και νομικού προσώπου.

στ) Παρέχει εις τας αδελφάς ολιγοήμερον άδειαν απουσίας εκ της Ιεράς Μονής, πέραν τούτων η άδεια παρέχεται υπό του Μητροπολίτου.

ζ) Υπογράφει παν έγγραφον εξερχόμενον εκ της Μονής ως και τα διπλότυπα εισπράξεων και πληρωμών. Τας συμβάσεις υπογράφει μετ' εξουσιοδότησιν του Ηγουμενοσυμβουλίου.

η) Ορίζει κατά την κρίσιν της μίαν εκ των αδελφών, δια να την αντικαθιστά ως προς την διοίκησιν εις περίπτωσιν ασθενείας ή απουσίας της εκ της Μονής.

ΙΙ. Εκλογή της Ηγουμένης

α) Μετά την κένωσιν της θέσεως της Ηγουμένης, ως Τοποτηρήτρια αναλαμβάνει αμέσως και αυτοδικαίως η αρχαιοτέρα εκ των Μελών του Ηγουμενοσυμβουλίου.

β) Η εκλογή διεξάγεται το αργότερον δεκαπέντε (15) ημέρας μετά την κένωσιν της θέσεως οπότε προαναγγέλεται εξ ημέρας ενωρίτερον.

γ) Τα της προετοιμασίας και διεξαγωγής των εκλογών εκτελεί η Εφορευτική Επιτροπή, αποτελουμένη εκ της τοποτηρητρίας και δύο αδελφών, της αρχαιοτέρας και νεωτέρας τη τάξει, η οποία εκτελεί και χρέη γραμματέως της Εφορευτικής Επιτροπής.

δ) Δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι έχουν άπασαι αι μεγαλόσχημοι αδελφαί και ρασοφόροι μετά τουλάχιστον 6ετή παραμονήν εις την Μονήν.

ε) Η Ολομέλεια της Αδελφότητος συνερχομένη προς ανάδειξιν Ηγουμένης ευρίσκεται εν απαρτία παρόντων των 4/5 των μελών της.

Μη επιτευχθείσης ταύτης, η εκλογή διεξάγεται μετά τριήμερον, παρόντων του ημίσεος, συν μιας των αδελφών.

στ) Η Εκλογή διενεργείται μετά το πέρας ειδικής προς τούτο τελεσθείσης Θείας Λειτουργίας, προηγείται δε αγρυπνία και τριήμερος νηστεία. Εν τω Ναώ παραμένουν μόνον αι έχουσαι το δικαίωμα του εκλέγειν αδελφαί, κλείονται αι θύραι του Ναού και ελέγχεται η απαρτία, βάσει του Μοναχολογίου.

ζ) Η εκλογή διεξάγεται αθορύβως, σεμνώς και ιεροπρεπώς. Εκάστη ψηφοφόρος Μονάζουσα λαμβάνει εν ψηφοδέλτιον δακτυλογραφημένον και εσφραγισμένον δια της σφραγίδος της Μονής εις το οποίον αναγράφονται τα ονόματα των εχουσών δικαίωμα του εκλέγεσθαι αδελφών. Εκάστη ψηφοφόρος, δύναται να επιλέξη δια του σημείου του σταυρού μίαν μόνον υποψηφίαν. Τα ψηφοδέλτια τοποθετούνται εντός ομοιομόρφων εσφραγισμένων φακέλων και ρίπτονται εντός ψηφοδόχου. Αι αδελφαί υπογράφουν εν ταυτώ και ειδικόν πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

η) Εάν Μοναχή είναι ασθενής ή καθ' οιονδήποτε λόγον ανίκανος να μετακινηθή δια να ψηφίση, η Εφορευτική Επιτροπή, προ της καταμετρήσεως των ψηφοδελτίων, μεταβαίνει εις το κελλίον της και εκεί ασκεί το εκλογικόν της δικαίωμα ή η ιδία ή δια της Προέδρου της Εφορευτικής Επιτροπής.

θ) Αδελφή ήτις δι' οιονδήποτε λόγον, δεν δύναται να παραστή εις την εκλογήν ευρισκομένη μακράν της Μονής εντός ή εκτός Ελλάδος, δύναται να ψηφίση δι' επιστολῆς επί συστάσει εις προαποσταλέν εις αυτήν ψηφοδέλτιον εσφραγισμένον, το οποίον αποσφραγίζεται ενώπιον της ολομελείας της Αδελφότητος και θα καταμετρηθή εις τα ψηφοδέλτια.

ι) Μετά το πέρας της εκλογής ανοίγεται η ψηφοδόχος και καταμετρούνται τα ψηφοδέλτια υπό της Εφορευτικής Επιτροπής, ενώπιον της Αδελφότητος.

ια) Ηγουμένη εκλέγεται η λαβούσα το ήμισυ συν ένα των εγκύρων ψηφοδελτίων. Εφ' όσον ουδεμία των υποψηφίων συνεκέντρωσε το απαιτούμενον ποσοστόν η εκλογήν επαναλαμβάνεται άνευ διακοπής. Εις την επαναληπτικήν εκλογήν συμμετέχουν αι δύο λαβούσαι τας

περισσοτέρας ψήφους κατά την πρώτην ψηφοφορίαν, εκλέγεται δε εκείνη η οποία θα πλειοψηφίση της ετέρας έστω και κατά μίαν ψήφον. Εν περιπτώσει ισοψηφίας η Ηγουμένη εκλέγεται δια κλήρου.

ιβ) Η ούτως εκλεγείσα Ηγουμένη ασκεί τα καθήκοντα αυτής ισοβίως, τηρουμένων των περί Εκκλησιαστικών Δικαστηρίων Διατάξεων.

ιγ) Μετά το πέρας της εκλογής υπογράφεται το πρακτικόν παρά πασών των παρισταμένων αδελφών και η Ηγουμένη αναλαμβάνει εγκύρως την άσκησιν των καθηκόντων αυτής.

ιδ) Επί παντός απροβλέπτου κατά την όλην διαδικασίαν της ψηφοφορίας αποφασίζει τελεσιδίκως κατά την στιγμήν εκείνην η Σύναξις της Αδελφότητος.

ιε) Εντός πενθημέρου υποβάλλεται εις τον Μητροπολίτην το πρακτικόν προς επικύρωσιν. Ο Επίσκοπος προβαίνει περαιτέρω δι' ειδικής τελετής εν ημέρα οριζομένη υπ' αυτού εις την εγκαθίδρυσιν της νέας Ηγουμένης.

III. Χηρεία θέσεως Ηγουμένης

Η θέσις της Ηγουμένης χηρεύει:

α) Ένεκα θανάτου.

β) Ένεκα παραιτήσεως, η οποία γίνεται δεκτή δια πλειοψηφίας των 2/3 της Αδελφότητος.

γ) Ένεκα παύσεως ώς ακολούθως:

Εάν συμβή ποτέ η Ηγουμένη να παραχαράττη την ακρίβειαν του μοναχικού βίου ή να αθετή τινα εκ των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού, δεν θα εξανίστανται πάσαι αι αδελφαί, αλλά αι πρεσβύτεραι τη τάξει θα υπενθυμίζουν εις αυτήν ηπίως και μετά του προσήκοντος σεβασμού το σφάλμα της και θα υποβοηθούν αυτήν εις διόρθωσιν, ουχί άπαξ αλλά πολλάκις. Και μόνον εάν τελικώς εμμένη εις το σφάλμα της, το Ηγουμενοσυμβούλιον επιλαμβάνεται του θέματος και συγκαλεί την Σύναξιν της Αδελφότητος.

Η Σύναξις συγκαλείται και εν περιπτώσει ανεπαρκείας της Ηγουμένης εις την άσκησιν των καθηκόντων της, ένεκα βαρείας ασθενείας προκαλούσης ανικανότητα ή οιουδήποτε άλλου σοβαρού λόγου, ηθικού ή κανονικού παραπτώματος.

Η απόφασις της Συνάξεως περί τυχόν παύσεως της Ηγουμένης λαμβάνεται δια πλειοψηφίας των 2/3 των μελών της Αδελφότητος.

Άρθρον 6
Το Ηγουμενοσυμβούλιον

Τα μέλη του Ηγουμενοσυμβουλίου δέον να διακρίνωνται δια τον ένθερμον περί την Μοναχικήν πολιτείαν ζήλον, την Ορθόδοξον μοναχικήν σκέψιν, την ακρίβειαν, την συνέπειαν περί την μοναχικήν βιοτήν και δια το πνεύμα της συνεργασίας.

Ι. Συγκρότησις και Εκλογή Ηγουμενοσυμβουλίου

α) Το Ηγουμενοσυμβούλιον είναι τριμελές μετά της Ηγουμένης όταν η Αδελφότης αριθμοί μέχρι 19 αδελφάς, πενταμελές δε όταν υπερβαίνει τας 20 Μεγαλοσχήμους αδελφάς.

β) Τα μέλη εκλέγονται ανά πενταετίαν και είναι επανεκλέξιμα.

γ) Ευρίσκεται εν απαρτία όταν παρίστανται επί τριμελούς τα δύο μέλη και επί πενταμελούς τα τρία μέλη του.

δ) Συνεδριάζει άπαξ του μηνός και εκτάκτως οσάκις αν δεήση.

ε) Αι αποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν, επί ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος της Ηγουμένης.

στ) Κατά την διάρκειαν των συνεδριάσεων άπαντα τα μέλη του Ηγουμενοσυμβουλίου οφείλουν όπως εκφράζουν ελευθέρως τας απόψεις των, συμπεριφέρωνται δε έναντι αλλήλων με απόλυτον σεβασμόν και σεμνοπρέπειαν. Εις περίπτωσιν διαφωνίας αι απόψεις των διαφωνουσών καταχωρούνται εις το βιβλίον Πρακτικών του Ηγουμενοσυμβουλίου.

ζ) Αποφασίζει τη προτάσει της Ηγουμένης περί προσλήψεως ή απομακρύνσεως αδελφής ή κουράς αδελφών.

η) Συντάσσει τον ετήσιον Προϋπολογισμόν και Απολογισμόν της Ιεράς Μονής και υποβάλλει τούτον εις τον οικείον Επίσκοπον προς έγκρισιν της νομιμότητος αυτού.

θ) Συνάπτει δάνεια, εκμισθώνει ακίνητα ή ανταλάσσει αυτά, αποδέχεται ή αποποιείται δωρεάς ή κληρονομίας, αποφασίζει δια την ανέγερσιν νέων κτισμάτων ή δια ουσιώδεις επισκευάς κτιρίων, προβαίνει εις αγοραπωλησίας, αναλαμβάνει χρήματα εκ των Τραπεζών και γενικώς αποφασίζει περί πάσης υποθέσεως αφορώσης εις την Μονήν πλην των περιπτώσεων εκείνων αίτινες ρητώς δια του παρόντος υπάγονται εις την αρμοδιότητα της Ηγουμένης ή της Γενικής Συνάξεως της Αδελφότητος.

ι) Αποφαίνεται περί της μεταβολής των μη θεμελιωδών διατάξεων του παρόντος Κανονισμού.

ια) Κωλυομένης της Ηγουμένης δι οιονδήποτε λόγον, εξουσιοδοτεί Μέλος του δια την εκπροσώπησιν της Ιεράς Μονής ενώπιον πάσης εκκλησιαστικής και πολιτικής αρχής και παντός εν γένει φυσικού και νομικού προσώπου.

ιβ) Η εκλογή του Ηγουμενοσυμβουλίου διεξάγεται καθ' όν τρόπον και η της Ηγουμένης με τας εξής διαφοράς.

1) Η σύγκλησις του Ηγουμενοσυμβουλίου προς προσδιορισμόν ημέρας εκλογής γίνεται υπό της Ηγουμένης.

2) Αι Ηγουμενοσύμβουλοι εκλέγονται μεταξύ των εχουσών κουράν αδελφών βάσει των Εγκυκλίων της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος 405/1945 και 2362/1983. Επί ισοψηφίας επαναλαμβάνεται πάραυτα η εκλογή μόνον μεταξύ των ισοψηφίων. Εάν εκ δευτέρου ισοψηφίσουν τίθεται κλήρος. Αι επιλαχούσαι ορίζονται ως αναπληρωματικά μέλη του Ηγουμενοσυμβουλίου με την αυτήν διάρκειαν θητείας.

ΙΙ. Κένωσις θέσεως Ηγουμενοσυμβουλίου

α) Ένεκα θανάτου, παραιτήσεως η παύσεως.

β) Μέλος του Ηγουμενοσυμβουλίου παύεται επί διαπράξει κανονικών παραπτωμάτων, όταν απουσιάση αδικαιολογήτως επί τρεις Συνάξεις του Ηγουμενοσυμβουλίου ή παρακωλύει καθ' οιονδήποτε τρόπον την λειτουργίαν αυτού.

γ) Η παύσις μέλους ή η αποδοχή παραιτήσεως αποφασίζεται υπό των Μεγαλοσχήμων τη εισηγήσει του Ηγουμενοσυμβουλίου, εγκρινομένης υπό του οικείου Μητροπολίτου.

Άρθρον 7
Εν τη Ιερά Μονή τηρούνται μερίμνη του Ηγουμενοσυμβουλίου τα κάτωθι βιβλία:

α) Βιβλίον Πρακτικών Ηγουμενοσυμβουλίου

β) Πρωτόκολλον

γ) Μοναχολόγιον

δ) Κτηματολόγιον

ε) Βιβλίον Ταμείου

στ) Κατάλογος Αγίων Λειψάνων, Κειμηλίων και Πολυτίμων αντικειμένων

ζ) Βιβλίον Πρακτικών Γενικών Συνάξεων Αδελφότητος

Άρθρον 8
Σύναξις της Αδελφότητος

Συγκαλείται τη προτάσει της Ηγουμένης η της Τοποτηρητρίας, υπό του Ηγουμενοσυμβουλίου. Απαρτίζεται δε εξ απασών των Μεγαλοσχήμων και Ρασοφόρων αδελφών ενίοτε δε και των δοκίμων άνευ ψήφου. Θεωρείται δε εν απαρτία εφ' όσον είναι παρόντα τα 2/3 των μελών της Αδελφότητος.

Συγκαλείται δε:

α) δια θέματα δια τα οποία βάσει του Κανονισμού είναι αρμοδία

β) προς ερμηνείαν ασαφών ενδεχομένως διατάξεων του Κανονισμού. Εις την περίπτωσιν αυτήν αι αποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν, το ήμισυ συν ένα των ψήφων των παρόντων και ψηφιζόντων αδελφών.

γ) προς εκλογήν Ηγουμένης.

δ) προς ενημέρωσιν των μελών της Αδελφότητος δια τα ανατιθέμενα εις εκάστην διακονήματα.

ε) προς ενημέρωσιν αυτής δι' έκτακτα εκκλησιαστικά ή εθνικά θέματα.

στ) εις περίπτωσιν εκτάκτου και λίαν σοβαρού προβλήματος της Ιεράς Μονής προκειμένου να ζητηθή συμβουλευτικώς η γνώμη της Αδελφότητος.

ζ) προς συζήτησιν πνευματικών θεμάτων ή γενικώς θεμάτων αφορώντων εις την περαιτέρω πορείαν της Ιεράς Μονής και τον πνευματικόν και μοναχικόν καταρτισμόν των αδελφών αυτής.

η) των Γενικών Συνάξεων τηρούνται Πρακτικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄
Το σώμα της Αδελφότητος

Άρθρον 9
Εισαγωγή και δοκιμασία αδελφών.

1) Η συγκαταρίθμησις των προσερχομένων μεταξύ των αδελφών της Μονής, γίνεται κατόπιν προσεκτικής δοκιμασίας. Εάν η υποψήφια ως δόκιμος δεν είναι γνωστή εις την Αδελφότητα, δεν γίνεται ευκόλως και αμέσως δεκτή. Είναι υποχρεωμένη να επισκέπτεται συχνά την Μονήν και να παραμένη εις αυτήν, να ευρίσκεται εις επικοινωνίαν μετά των αδελφών και ιδιαιτέρως μετά της Γεροντίσσης ενημερώνουσα αυτήν σχετικώς περί της ζωής της, οπότε καθίσταται πλέον δυνατή η τήρησις της πατερικής εντολής, «τον παρελθόντα βίον των προσιόντων καταμανθάνειν» (Μ. Βασιλείου Ε.Π.Ε. 8, 242).

2) Ως κατώτατον όριον εισόδου ορίζεται το 18ον έτος της ηλικίας ή μικροτέρας τοιαύτης, εφόσον υπάρχει συγκατάθεσις γονέων η κηδεμόνων.

3) Ο χρόνος δοκιμασίας διαρκεί τρία έτη δυνάμενος να συντμηθή ή να αυξηθή αναλόγως της πνευματικής ωριμότητος της δοκίμου ή εξ άλλων σοβαρών και εκτάκτων περιστάσεων. Η υποψηφία λαμβάνει γνώσιν του παρόντος Εσωτερικού Κανονισμού και εάν μετά ταύτα μένη σταθερά εις την απόφασίν της, εισέρχεται εις την Μονήν δια να δοκιμασθή εις παν έργον διακονίας επιπόνου και ταπεινωτικής ως και εις τας ιεράς ακολουθίας, τας νηστείας και τας στερήσεις, επί τρία συναπτά έτη, ως ορίζουν οι Ιεροί Κανόνες και αι Εκκλησιαστικαί διατάξεις, προκειμένου να φανερώση τας αρετάς της καρτερικότητος, της υπομονής και της ταπεινώσεως και με τον σκοπόν να μην αντικρύζωμεν «τας ακρίτους και αδοκιμάστους αποταγάς επί πολύ την μοναχικήν ευταξίαν λυμαινομένας (Ε΄ Κανών της ΑΒ Συνόδου).

4) Η δόκιμος, άμα τη εισόδω της εις την Μονήν, παραδίδει άπασαν την κινητήν περιουσίαν της εις την Αδελφότητα προς φύλαξιν, εις τρόπον ώστε να παραλάβη αυτήν άνευ ουδεμίας άλλης απαιτήσεως, εάν προ της κουράς της ήθελεν απέλθη ή αποβληθή της Ιεράς Μονής, την δε ακίνητον, μέχρι της κουράς της, διαχειρίζεται εν συνεργασία και υποταγή μετά της Ηγουμένης.

5) Εάν δόκιμος ασθενούσα θανασίμως ζητήση να καρή μοναχή είναι δυνατόν τη εγκρίσει του Μητροπολίτου να λάβη το Μικρόν Σχήμα εάν διακρίνεται δια την πνευματικήν της πρόοδον, ειδ' ἄλλως γίνεται ρασοφόρος.

6) Άτομα διανοητικώς η ψυχικώς ασθενή δεν γίνονται δεκτά εις την Ιεράν Μονήν ως δόκιμοι.

Άρθρον 10
Λατρεία Τράπεζα

Κέντρον της ζωής των Μοναχών είναι ο Ιερός Ναός το «Καθολικόν» της Μονής και αι Μοναχαί δι' ουδέν άλλον συνήχθησαν επί τω αυτώ ή δια να λατρεύουν δια παντός τον Κύριον. «Πάσα γαρ επιμέλεια της εναρέτου ζωής προς τον εφ' εξής αιώνα βλέπει» (Γρ. Νύσσης).

Το μοναχικόν ήθος είναι αρρήκτως συνδεδεμένον με την λατρευτικήν ζωήν. Εν τη λατρεία, η αγωνιζομένη μοναχή ενούται μυστικώς μετά του Τριαδικού Θεού, δεχομένη συνεχώς την άκτιστον χάριν του Παναγίου Πνεύματος. 1) Αι ακολουθίαι δέον όπως αναγινώσκωνται και ψάλλωνται ευκρινώς, αι δε αδελφαί φροντίζουν ίνα βιώνουν τα νοήματα αυτών μετά του νοός και της καρδίας των ώστε να είναι η λατρεία αυτών «εν Πνεύματι και αληθεία». 2) Τας Ιεράς Ακολουθίας οφείλουν να παρακολουθούν άπασαι αι αδελφαί εν ευσήμω περιβολή, ήτοι φέρουσαι ράσον και κάλυμμα (αι μεγαλόσχημοι και ρασοφόροι αδελφαί) εκτός των λατρευτικών εκδηλώσεων των καθιερωμένων υπό της Μοναχικής Παραδόσεως κατά τας οποίας αι μεγαλόσχημοι φέρουν το Κουκούλιον και το Μέγα Σχήμα. 3) Η αναζήτησις και λατρεία της Παναγίας Τριάδος αρχομένη καθ' ημέραν δια του ατομικού κανόνος και της κοινής λατρείας εντός του Ναού, συνεχίζεται και εκτός αυτού δια των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου, της Παρακλήσεως και της επικλήσεως της μονολογίστου προσευχής εν παντί καιρώ και τόπω. 4) Κλίμα αναγκαίον δια την εν γένει λατρευτικήν ζωήν και καλλιέργειαν της αδιαλείπτου προσευχής αποτελεί η αγιοπρεπής σιωπή και η εν τη Μονή επικράτησις πλήρους ησυχίας την οποίαν ως εν των σοβαρωτέρων αγωνισμάτων δέον να ασκή εκάστη αδελφή. 5) Το ωράριον των ακολουθιών εντός του 24ώρου παραλλάσει κατά τας εποχάς του έτους και τας εκκλησιαστικάς περιόδους, η δε ρύθμισίς του είναι έργον και μόνον της Ηγουμένης. 6) Εκτός του Ιερού Ναού, η Τράπεζα θεωρείται κατ' εξοχήν ιερός χώρος. Παρακάθηνται πάσαι αι αδελφαί τρώγουσαι εν σιωπή πάντα τα παρατιθέμενα μετ' ευχαριστίας, παρακολουθούσαι την ανάγνωσιν ήτις καθορίζεται υπό της Ηγουμένης και γίνεται εναλλάξ υφ' όλων των αδελφών. Εις την Τράπεζαν τηρούνται πιστώς άπασαι αι παραδεδομέναι και μοναχικαί νηστείαι.

Άρθρον 11
Εσωτερική ζωή της Αδελφότητος

Η Αδελφότης απαρτιζομένη εξ όλων των Μοναχών Μεγαλοσχήμων, Ρασοφόρων και Δοκίμων αποτελεί πνευματικήν οικογένειαν, με κεφαλήν τον Κύριον ημών

Ιησούν Χριστόν, υπέρτατον δε νόμον προς τον οποίον πρέπει να συμμορφούνται άπαντα τα μέλη αυτής την Αγίαν Γραφήν, τους Ιερούς Κανόνας και τας αυθεντικάς και ιεράς μοναχικάς παραδόσεις. Εκάστη αδελφή δέον να θεωρή τόσον την Μονήν όσον και το σώμα της Αδελφότητος, ως στοιχεία συνδεδεμένα μετ' αυτης δια δεσμών ισοβίων, αθραύστων και αδιαρρήκτων.

1) Η κοινοβίασις των Αδελφών αποσκοπεί εις την εν Χριστώ τελείωσιν εκάστου μέλους αυτής δια της βιώσεως της αυστηράς μοναχικής ζωής ως την εθέσπισαν οι θείοι και άγιοι ημών Πατέρες και επιδιώκει λειτουργούσα με τοιαύτην ακρίβειαν την εις εν συναρμογήν της, ώστε να θεωρήται μία ψυχή εις πολλά σώματα και τα πολλά σώματα να φαίνωνται όργανα μιας γνώμης. Δια την επιτυχίαν των ως άνω, εκ των ων ουκ άνευ, τυγχάνει η εφαρμογή της μακαρίας υπακοής, υπακοής εσωτερικής, βαθείας και αναντιρρήτου, μετά πηγαίου σεβασμού, όλης ανεξαιρέτως της αδελφότητος εις την Ηγουμένην. 2) Πάσα εντολή της Ηγουμένης να εκλαμβάνηται ως δοθείσα παρά του Θεού, διο και αι αδελφαί οφείλουν να μην αντιτίθενται προς την γνώμην της όταν ορίζη τι εξ εκείνων τα οποία συμβάλλουν εις την κοσμιότητα και ακρίβειαν της μοναχικής ζωής. Αι αδελφαί οφείλουν να απονέμουν τον προσήκοντα προς το αξίωμα της Ηγουμένης σεβασμόν και δια της εν γένει συμπεριφοράς αυτών να αποβαίνουν «χαρά και στέφανός της». Εις το Κοινόβιον πάντα τα θελήματα των Μοναχών «ελευθέρως και αυτοβούλως» προσαρμόζονται προς την ευλογίαν της Ηγουμένης. 3) Αι αδελφαί οφείλουν να εξαγορεύωνται τους λογισμούς των εις την Ηγουμένην. 4) Αι αδελφαί δεν περιεργάζονται ουδέ σχολιάζουν μετά περιεργείας τας αποφάσεις και την ζωήν της Ηγουμένης, κατακριτέα επίσης είναι η συνήθεια να απαιτούν να έχη η Ηγουμένη μεγάλας και σπανίας αρετάς, οίον προορατικόν χάρισμα, απάθειαν η διορατικόν χάρισμα. «Μη ζητώμεν προγνώστας μηδέ προβλέπτας, αλλά προ πάντων ταπεινόφρονας πάντως και ταις εν ημίν νόσοις αρμοδίους εκ τρόπου και καθίσματος» (Κλίμαξ ΛΔ). 5) Αι αδελφαί πρέπει να έχουν τελείαν αποταγήν και να εκριζούν εκ της καρδίας των παν ίχνος προσκολλήσεως εις οιονδήποτε πρόσωπον ή πράγμα εκ του κόσμου. Χρώνται δε άπαντα τα εν τη Μονή αντικείμενα η εργαλεία, εν συνέσει, ακριβεία και οικονομία ως λόγον αποδώσοντες και δια την παραμικράν ζημίαν η αταξίαν. 6) Αι αδελφαί εις τας μετά των συγγενών των σχέσεις δέον να έχωσιν υπ' όψει το «Πόθος Θεού απέσβεσε πόθον γονέων, ο δε λέγων αμφότερα έχειν πεπλάνηκεν εαυτόν» (Κλίμαξ ΛΓ), καθώς και το του Αγίου Συμεών του Ν. Θεολόγου, «έσθαι δε τω λογισμώ τοιαύτην πληροφορίαν μετά την εις το Κοινόβιον είσοδον, τεθνάναι πάντας, γονείς τε και φίλοι και μόνον ηγείσθαι Πατέρα τε και Μητέρα τον Θεόν και τον Προεστώτα». 7) Ουδέν υπάρχει ίδιον εν τη Μονή καθ' ότι είναι άπαντα κοινά. 8) Εις τας μεταξύ των σχέσεις αι αδελφαί τηρούν με σχολαστικότητα την ιεραρχίαν. Αι μικρότεραι υπακούουν και σέβονται τας μεγαλυτέρας, αι δε μεγαλύτεραι αγαπούν και συμπαρίστανται θετικώς εις την πρόοδον και πνευματικήν ανάπτυξιν των μικροτέρων. Ποτέ αμαρτία, σφάλμα η απροσεξία μιας αδελφής, δεν πρέπει να γίνεται αφορμή εις το να ψυχρανθούν η αγάπη και η εκτίμησις των άλλων αδελφών είτε μεγαλυτέρων είτε μικροτέρων. 9) Η ενσυνείδητος άσκησις της προς αλλήλας αγάπης εξοβελίζει παντελώς τας κακίας του φθόνου, της κρίσεως και του σχολιασμού, της παρρησίας, των μερικών εταιρειών, της αντιλογίας, της ιδιορρυθμίας και όσων άλλων διαβιβρώκουν και υποσκάπτουν τα θεμέλια του Κοινοβίου. 10) Η μοναχή δια της κουράς ελευθερούται παντελώς από οιανδήποτε προσωπικήν κτήσιν υλικών πραγμάτων κινητών και ακινήτων. «Μοναχός άυλος, ώσπερ εύστολος οδοιπόρος». 11) Γενικώς αι αδελφαί, πρέπει να αγαπούν την συχνήν χρήσιν των εκφράσεων «συγχώρησον, ευλόγησον, ευλογείτε, να είναι ευλογημένον». Οι ασκητικοί Πατέρες γράφουν ότι το ευλόγησον, είναι η ευγένεια των Μοναχών. Επίσης να ζητούν ευλογίαν και δια τα πλέον μικρά και ασήμαντα πράγματα. Μέγα το εκ τούτου κέρδος, διότι αυτό δεικνύει ταπείνωσιν, η δε ταπείνωσις εφελκύει πλούσιον το έλεος του Κυρίου. 12) Η ενδυμασία των αδελφών καθώς και η υπόδησις αυτών, είναι ομοιόμορφος και απλή, αποκλειομένης της χρήσεως πολυτελών ειδών. Η μοναχή πρέπει να είναι απέριττος και ταπεινή εις την όλην εμφάνισιν, διότι «ευκόσμησις σώματος, ψυχής εστι καταστροφή». 13) Τα κελλία των Μοναχών, δέον να είναι απέριττα, δίδοντα την εικόνα Ιερού Ναού· πάντοτε καθαρά και τακτικά, διότι αποτελούν τον ιδιαίτερον χώρον προσευχής, ασκήσεως, περισυλλογής και πνευματικής μελέτης. 14) Ο χώρος όπου βρίσκονται τα κελλία των Μοναχών, θεωρείται ιερός και ως εκ τούτου παραμένει άβατος, απαγορευομένης αυστηρώς της προσεγγίσεως κοσμικών. 15) Εις τας αδελφάς απαγορεύεται να εισέρχωνται η μία εις το κελλίον της άλλης, καθώς και εις το της Ηγουμένης κελλίον, παρεκτός ασθενείας, προς περιποίησιν της αδελφής και κατόπιν ευλογίας της Ηγουμένης. 16) Επειδή ως λέγει ο Αγ. Θεόδωρος ο Στουδίτης «ούτος ο βίος άριστος, ούτως τον Χριστόν μέσον υμών σχοίητε πη μεν εργαζόμενοι, πη δε προσευχόμενοι, εκάστη αδελφή οφείλει να γνωρίζη ότι η διακονία της, αποτελεί αρετής σπούδασμα» και δια τούτο πρέπει να εκτελή και τα ευτελέστερα των έργων, όχι ως αγγαρείας, μετά δυσφορίας, αλλά μετά σπουδής, προθυμίας και ζήλου άνευ γογγυσμού. Ο,τι πράττει το πράττει δια τον Θεόν και δια την Υπεραγίαν Μητέρα Του, εις τον Οίκον της οποίας ζη, διαιτάται, ασκείται και πραγματοποιεί τας πευματικάς αναβάσεις της. 17) Ουδέν διακόνημα είναι ισόβιον ή αναπόσπαστον. 18) Άρνησις αδελφής εις εκτέλεσιν διακονήματος σημαίνει ανυπακοήν. Η επιμονή δε εις την άρνησιν συνεπάγεται επιτίμιον. 19) Έκαστον διακόνημα καθίσταται όντως «σαγήνη των αρετών» και «βασιλείας ουρανών πρόξενος», εφ᾿ όσον επιτελείται «εν ταπεινώ φρονήματι, επάρσεως χωρίς, οργής τε και γογγυσμού». 20) Η σωματική ασθένεια των αδελφών, απασχολεί σοβαρώς την Αδελφότητα και λαμβάνονται τα πλέον ενδεικνυόμενα μέτρα δια την περίθαλψιν και ανάρρωσίν της. 21) Τιμιον όραμα της Αδελφότητος αποτελεί, εν τω μέτρω των δυνατοτήτων της, να συντελέση εις την διακονίαν της εξωτερικής Ιεραποστολής, δια της φιλοξενίας αδελφών εκ των ιεραποστολικών χωρών προς εκμάθησιν των ιερών τεχνών, της αγιογραφίας, ιερορραπτικής, χρυσοκεντητικής, κηροπλαστικής κ.α. ή δι᾿ αποστολής αδελφών προς βοήθειαν των ιεραποστολικών κλιμακίων. Πάσαι αι τοιούτου είδους δραστηριότητες αποφασίζονται υπό του Ηγουμενοσυμβουλίου, τη εγκρίσει της αποφάσεως υπό του οικείου Μητροπολίτου. 22) Όλαι αι αδελφαί υποχρεωτικώς έχουν κοινόν Πνευματικόν, τον Πνευματικόν της Μονής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Άρθρον 12
Ο Πνευματικός της Μονής

α) Ο Πνευματικός της Μονής διορίζεται υπό του οικείου Επισκόπου, κατόπιν προτάσεως της Αδελφότητος.

β) Δέον να είναι πρόσωπον σοβαρόν, πνευματικόν, να διακρίνεται επί συνέσει και βίω ανεπιλήπτω, έχη δε την πνευματικήν πατρότητα ορθώς περί την πίστιν και είναι έμπειρος περί την θεωρίαν και πράξιν της μοναχικής ζωής.

γ) Λαμβάνει γνώσιν του παρόντος Κανονισμού και προσαρμόζει το έργον του προς αυτόν, ουδόλως δικαιούμενος να διδάσκη ή να παροτρύνη τας αδελφάς εις οιανδήποτε απ' αυτού παρέκκλισιν η απόκλισιν.

δ) Δεν ασχολείται με τα διοικητικά ή διαχειριστικά θέματα της Μονής και είναι έτοιμος ανά πάσαν στιγμήν, να παύση διακονών την Αδελφότητα, μηδόλως απαιτών «δικαίωμα» διαποιμάνσεως αυτής παρά την θέλησιν και την αποδοχήν της.

ε) Ο Πνευματικός συνεργάζεται και συνεννοείται μετά της Ηγουμένης, επί του θέματος της πνευματικής καθοδηγήσεως και της επιβολής επιτιμίων των αδελφών, δια να αποφεύγηται η τυχόν αλλοίωσις και η σύγκρουσις προς τας εντολάς και κατευθύνσεις της Ηγουμένης.

Άρθρον 13
Πειθαρχικός Έλεγχος

α) Ο πειθαρχικός έλεγχος ασκείται κατά πρώτον λόγον και εν παντί υπό της Ηγουμένης, ήτις και επιβάλλει τα υπό των Ιερών Κανόνων προβλεπόμενα επιτίμια μετά διακρίσεως και αγάπης, αποβλέπουσα εις την διόρθωσιν της σφαλλούσης αδελφής.

β) Εις περίπτωσιν υποτροπής ή βαρυτέρου τυχόν παραπτώματος, τον πειθαρχικόν έλεγχον ασκεί το Ηγουμενοσυμβούλιον.

γ) Εάν δε, ο μη γένοιτο, συμβή παράπτωμα επισύρον κανονικάς κυρώσεις ή απειλούν την εύρυθμον λειτουργίαν της Μονής, τότε επιλαμβάνεται του θέματος η Σύναξις της Αδελφότητος επικυρουμένης της αποφάσεώς της υπό του οικείου Μητροπολίτου.

δ) Προ της επιβολής οιουδήποτε εκ των επιτιμίων ή ποινών δέον να ακουσθή η επιτιμωμένη αδελφή, ήτις εις την β΄ ή γ' περίπτωσιν δύναται να υποβάλη γραπτήν απολογίαν, εφ' όσον εγκληθή παρά του Ηγουμενοσυμβουλίου ή της Αδελφότητος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄
Διάφοροι Διατάξεις

Άρθρον 14
Φιλοξενία

α) Η Ιερά Μονή ακολουθούσα την μοναστικήν παράδοσιν, παρέχει φιλοξενίαν εν τω μέτρω των δυνατοτήτων της.

β) Τους επισκέπτας υποδέχεται κατάλληλος αδελφή, η έχουσα την διακονίαν του αρχονταρικίου, μετά προσηνείας, συνέσεως και σοβαρότητος.

γ) Μετά των επισκεπτών έρχεται εις επαφήν και συνομιλίαν και η Ηγουμένη όπως επίσης και αι έχουσαι ειδικήν ευλογίαν αδελφαί.

δ) Η Ιερά Μονή παραμένει κλειστή κατά καθοριζομένας υπό του Ηγουμενοσυμβουλίου ώρας και ημέρας.

ε) Η διάρκεια παραμονής είναι 24 ώραι. Δια μεγαλύτερον χρονικόν διάστημα αποφασίζει η Ηγουμένη.

Άρθρον 15
Πόροι της Ιεράς Μονής - Διάθεσις αυτών

α) Οι πόροι της Ιεράς Μονής είναι:

1) Οι εκ της πωλήσεως κηρού προερχόμενοι, 2) οι εκ του εργοχείρου των αδελφών, 3) αι πάσης φύσεως δωρεαί και 4) παν άλλον έσοδον εκ χρηστής η νομίμου πηγής.

β) Αι εκ των άνω πηγών πρόσοδοι της Ιεράς Μονής διατίθενται:

1) Δια πάσης φύσεως ανάγκην των αδελφών (διατροφήν, ενδυμασίαν, ιατροφαρμακευτικήν περίθαλψιν κ.τ.λ.), 2) δια την συντήρησιν και ανοικοδόμησιν της Ιεράς Μονής, 3) δια την φιλοξενίαν των προσκυνητών, 4) δια την προμήθειαν και συντήρησιν πάντων των συντελούντων εις την εύρυθμον λειτουργίαν της Μονής και 5) δια ελεημοσύνην και άλλας εκδηλώσεις αγάπης.

Άρθρον 16
Περί Μετοχίων

1) Ναοί ή οικήματα οπουδήποτε κείμενα, περιερχόμενα εις την Ιεράν Μονήν δια Διαθήκης ή Δωρεάς ή κατ' άλλον τρόπον, καθίστανται αυτοδικαίως Μετόχια αυτής.

2) Παν ο,τι ισχύει συμφώνως τω παρόντι Κανονισμώ δια την κυρίως Μονήν, ισχύει απαραλλάκτως και δια τα Μετόχια αυτής.

3) Η Ιερά Μονή δύναται, προτάσει του Ηγουμενοσυμβουλίου και αποφάσει της Αδελφότητος, να ιδρύση Μετόχιον και εν ετέρα εκκλησιαστική περιφερεία πάντοτε τη εγκρίσει και ευλογία του οικείου Μητροπολίτου και του κατά τόπον αρμοδίου Μητροπολίτου της περιοχής εις ην το Μετόχιον ιδρυθήσεται.

4) Η Ιερά Μονή και τα Μετόχια, απαρτίζουσιν έν αδιαίρετον όλον και έχουσιν απολύτως ενιαίαν νομικήν υπόστασιν. Τόσον από νομικής όσον και από εκκλησιαστικής πλευράς, τα Μετόχια λογίζονται ως έδαφος της κυρίας Μονής.

Άρθρον 17
Σφραγίς

Η Ιερά Μονή έχει ιδίαν σφραγίδα κυκλικήν, φέρουσαν εν μέσω την εικόνα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, ύπερθεν της οποίας αναγράφεται Ιερά Μητρόπολις Αργολίδος, γύρωθεν δε την επωνυμίαν «Ιερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλαμίου Ναυπλίας».

Άρθρον 18

Παν θέμα μη προβλεπόμενον υπό του παρόντος Εσωτερικού Κανονισμού ρυθμίζεται υπό του Ηγουμενοσυμβουλίου.

Άρθρον 19

Ο παρών Εσωτερικός Κανονισμός τροποποιείται δι' αποφάσεως των 2/3 των μελών της Αδελφότητος κατόπιν εισηγήσεως του Ηγουμενοσυμβουλίου, εγκρινομένης υπό του οικείου Μητροπολίτου.

Άρθρον 20

Η πιστή και ακριβής διαφύλαξις του παρόντος Κανονισμού ανατίθεται εις τα μέλη της Μοναχικής Αδελφότητος και την Διοίκησιν αυτής, ευλογία και κανονική συγκαταθέσει του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αργολίδος Ιακώβου.

Άρθρον 21

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού άρχεται από της δημοσιεύσεως εις το επίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ο παρών Εσωτερικός Κανονισμός εγένετο ομοφώνως αποδεκτός υπό των Μεγαλοσχήμων Μοναχών της Αδελφότητος και εψηφίσθη κανονικώς υπ' αυτών κατά την Σύναξιν της 7ης του μηνός Φεβρουαρίου του έτους 1997.

Το Ηγουμενοσυμβούλιον

Η Ηγουμένη: Μελάνη Φράγκου, Μοναχή
Τα Μέλη: Συγκλητική Τσουκαλά, Μοναχή
Καικιλία Αλεξανδροπούλου, Μοναχή.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήναι, 4 Νοεμβρίου 1999

Ο Πρόεδρος
† Ο Αθηνών ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Ακριβές Αντίγραφον 18.11.2015
Ο Αρχιγραμματεύς
† Ο Μεθώνης ΚΛΗΜΗΣ

(2)

Αριθμ. απόφ. 4344/2436/9.11.1999

Εσωτερικός Κανονισμός της Κοινοβιακής Ιεράς Μονής Όσιου Θεοδοσίου του Νέου του Ιαματικού, τής Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδος.*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχουσα υπ' όψει:

1. Τας διατάξεις του άρθρου 39 παρ. 4 του Ν. 590/1977 «Περί καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος», όπως έχει συμπληρωθεί διά του άρθρου 51 παρ. 3 του Ν. 4301/2014,

2. τάς διατάξεις του Κανονισμού 39/1972 «Περί των εν Ελλάδι Ιερών Μονών και Ησυχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ.Α΄/30.6.1972),

3. την υπ' αριθμ. 1036/24.8.1999 πρότασιν του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αργολίδος Ιακώβου, και

4. την από 4.11.1999 Απόφασιν της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, αποφασίζει:

Εγκρίνει τον Εσωτερικόν Κανονισμόν της Κοινοβιακής Ιεράς Μονής Οσίου Θεοδοσίου του Νέου του Ιαματικού, της Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίγος, έχοντα ούτω:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΑΙ ΙΑΜΑΤΙΚΟΥ, ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

«Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, του Μοναδικού Θεού. Αμήν».

Η Αδελφότης της «Ιεράς Μονής Αγίου Θεοδοσίου του Νέου Αργολίδος» προβαίνει εις την σύνταξιν του παρόντος Εσωτερικού Κανονισμού αυτής κατ' επιταγήν του άρθρου 39 παρ. 4 του Ν. 590/1977 «Περί καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος», ρυθμίζουσα ούτω τα της οργανώσεως, διοικήσεως και λειτουργίας αυτής.

Ο Εσωτερικός αυτός Κανονισμός, συνταχθείς επί τη βάσει των Ιερών Κανόνων, των μοναστικών κανονιστικών διατάξεων, της διδασκαλίας του Μεγάλου Βασιλείου και των άλλων Πατέρων, κατόπιν της προσηκούσης εγκρίσεως και ευλογίας υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολιτου Αργολίδος Ιακώβου, θα αποσταλή, μερίμνη Αυτού, προς δημοσίευσιν εις το επίσημον Δελτίον της Εκκλησίας της Ελλάδος «Εκκλησία».

Από της δημοσιεύσεως αυτού εις το εν λόγω Δελτίον άρχεται και η ισχύς αυτού.

** Δημοσιεύεται σύμφωνα με την παρ. 1, άρθρο 27 του Ν. 4301/2014*

Άρθρον 1
Ίδρυσις

Η Ιερά Μονή ιδρύθη και λειτουργεί ως νομικόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου (Κανον. Διάταγμα, ΦΕΚ 246 Α΄/29.9.1942 «Περί αναγνωρίσεως της Ιεράς Μονής του Αγίου Θεοδοσίου της αυτοτελούς και ανεξαρτήτου Γυναικείας Μονής») υπό την επωνυμίαν «Ιερά Μονή Αγίου Θεοδοσίου του Νέου και Ιαματικού Αργολίδος».

Άρθρον 2
Σκοπός

Σκοπός της Ιεράς Μονής είναι η, δια συνεπούς εκπληρώσεως του θείου θελήματος και συνεχούς αθλήσεως, επιμέλεια της ψυχής των μοναχών, η πνευματική τελείωσις και ο αγιασμός αυτών, μέχρις ότου εκάστη και άπασαι ομού, ζώσαι κατενώπιον Θεού εν Χριστώ και δρώσαι προς δόξαν Αυτού και σωτηρίαν των ανθρώπων, ενωθούν μετά του Κυρίου και δι' Αυτού μετά της Αγίας Τριάδος προς απόλαυσιν της απολυτρώσεως και επίτευξιν της εν Χριστώ θεώσεως αυτών.

ΜΕΡΟΣ Α΄
ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

Άρθρον 3

Η Ιερά Μονή διέπεται από τους ιερούς κανόνας της Ορθοδόξου Εκκλησίας, από τον καταστατικόν Χάρτην της Εκκλησίας της Ελλάδος και από τον παρόντα Εσωτερικόν Κανονισμόν. Εποπτεύεται δε πατρικως και προστατευτικώς υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αργολίδος.

Κανονικαί δικαιοδοσίαι του οικείου Μητροπολίτου:

Η Ιερά Μονή, ως ευρισκομένη εις την επισκοπικήν επαρχίαν του Μητροπολίτου Αργολίδος, διατελεί υπό την Κανονικήν εποπτείαν και δικαιοδοσίαν αυτού. Δια τούτο ο Μητροπολίτης Αργολίδος:

α) Μνημονεύεται εις τας Ιεράς Ακολουθίας κατά την τάξιν της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

β) Επικυροί την υπό της Αδελφότητος γενομένη εκλογήν της Ηγουμένης και ενθρονίζει την Ηγουμένην.

γ) Κυροί την εκλογήν του υπό της Αδελφότητος εκάστοτε εκλεγομένου Ηγουμενοσυμβουλίου.

δ) Εγκρίνει και επιτελεί τας κουράς των υπό του Ηγουμενοσυμβουλίου προτεινομένων αδελφών.

ε) Χορηγεί άδειαν πέραν των πέντε (5) ημερών εις την Ηγουμένην δι' απουσίαν αυτής εκ της Ιεράς Μονής.

στ) Παρέχει έγγραφον άδειαν εις τας αδελφάς προκειμένου να εξέλθουν των ορίων του Ελληνικού Κράτους δια χρονικόν διάστημα μεγαλύτερον των είκοσι (20) ημερών.

ζ) Διορίζει τον Πνευματικόν της Αδελφότητος τη εκλογή και προτάσει αυτής. Αυτός, ευχής έργον θα ήτο, να δύναται να καλύπτη και τας λατρευτικάς ανάγκας της Μονής. Εις την περίπτωσιν κατά την οποίαν αυτός αδυνατεί, ο Μητροπολίτης φροντίζει δια την επίλυσιν του προβλήματος.

η) Ελέγχει την νομιμότητα της οικονομικής διαχειρήσεως της Μονής, ήτοι: εγκρίνει τον ετήσιον Προϋπολογισμόν και επικυρώνει τον Απολογισμον εσόδων και εξόδων της Μονής.

θ) Παρακολουθεί την ομαλήν κατά τους ιερούς κανόνας λειτουργίαν της Μονής, την οποίαν εποπτεύει πατρικώς και προστατευτικώς.

ι) Ανακρίνει τα Κανονικά παραπτώματα των παρεκτρεπομένων μοναχών, συμφώνως προς τους ιερούς κανόνας και τας μοναστικάς κανονικάς διατάξεις και τους ισχύοντας νόμους περί Εκκλησιαστικής Δικαιοσύνης.

Άρθρον 4
Διοίκησις της Ιεράς Μονής και τα όργανα αυτής

Τα όργανα διοικήσεως της Ιεράς Μονής είναι τα εξής: α) η Ηγουμένη, β) το Ηγουμενοσυμβούλιον και γ) η Γενική Σύναξις της Αδελφότητος.

Άρθρον 5
Η Ηγουμένη

Η Ηγουμένη, η οποία είναι ουδέν άλλο ή «υπηρέτης Χριστού και οικονόμος μυστηρίων Θεού» (Μ. Βασίλειος), δέον να διακρίνεται δια την συνέπειαν πίστεως και ζωής, δόγματος και ήθους, να διαθέτη τας βασικάς αρετάς της αγάπης προς τον Θεόν και τον πλησίον, της μακροθυμίας, της αμεροληψίας, της πραότητος, της ανεξικακίας, της ευθύτητος, της διακρίσεως, της ταπεινοφροσύνης, να κατέχη την επιστήμην της Μοναχικής Πολιτείας, και ακόμη να διακρίνεται δια διοικητικήν ικανότητα, εκκλησιαστικήν μόρφωσιν και εγκύκλειον παιδείαν.

Άρθρον 6
Εκλογή Ηγουμένης

Η διαδικασία δια την πλήρωσιν της καθ' οιονδήποτε τρόπον κενωθείσης θέσεως της Ηγουμένης κινείται υπό της εκτελούσης χρέη τοποτηρητρίας αδελφής εντός επτά (7) ημερών από της χηρείας της θέσεως, δια της συγκλήσεως του Ηγουμενοσυμβουλίου, το οποίον ορίζει την ημερομηνίαν της διεξαγωγής των εκλογών.

Η ημέρα των εκλογών δέον να μη αφίσταται πέραν των 40 ημερών από της ημέρας κατά την οποία εχήρευσεν η θέσις, και γνωστοποιείται εις τας αδελφάς της Μονής δια επικολλήσεως εις την θύραν της Τραπέζης. Εις αδελφάς απουσιαζούσας δια εύλογον αιτίαν εκ της Μονής κατά το διάστημα των εκλογών η γνωστοποίησις γίνεται δια συστημένης επιστολής εις την οποίαν εσωκλείεται και το ψηφοδέλτιον με τα ονόματα των εκλογίμων αδελφών, το οποίον αι αδελφαί υποχρεούνται να επιστρέψωσι εσφραγισμένον και επί συστάσει μέχρι της παραμονής της ημέρας των εκλογών.

Ωσαύτως συντάσσονται και γνωστοποιούνται κατά τον αυτόν τρόπον και κατάλογοι, βάσει του Μοναχολογίου, με τα ονόματα των εχουσών δικαίωμα υποψηφιότητος και ψήφου αδελφών.

Εκλέξιμοι δια το διακόνημα της Ηγουμένης είναι άπασαι αι αδελφαί της Μονής αι έχουσαι ηλικίαν όχι μικροτέραν του τριακοστού πέμπτου (35) έτους και μη υπερβαίνουσαι το εξηκοστόν πέμπτον (65), εφ' όσον εγκαταβιώσιν εν τη Μονή τουλάχιστον επί μίαν πενταετίαν και διαθέτουν τα εν τω άρθρω 5 του παρόντος Κανονισμού προσόντα.

Δικαίωμα ψήφου έχουσι άπασαι αι κεκαρμέναι αδελφαί (μικρόσχημοι η μεγαλόσχημοι) εφ' όσον έχουν διανύσει εν τη Μονή εν συνόλω τρία (3) έτη, ανεξαρτήτως χρόνου αποκάρσεως, και αι ρασοφόροι αι εγκαταβιούσαι εν τη Μονή επί μίαν πλήρην πενταετίαν.

Δραστηριότητες προεκλογικαί, κομματικών η φατριαστικών αποχρώσεων, απαγορεύονται και θεωρούνται αξιόποινοι πράξεις, αι οποίαι επισύρουσι την ποινήν της απωλείας του δικαιώματος του εκλέγειν και εκλέγεσθαι δια μίαν επταετίαν.

Κατά την ορισθείσαν ημέραν της εκλογής, η Αδελφότης συνέρχεται εις το καθολικόν της Μονής, όπου τελείται θεία Λειτουργία ή ακολουθία, μετά το πέρας της οποίας παραμένουσιν εν τω ναώ αι έχουσαι δικαίωμα ψήφου αδελφαί και εφ' όσον έχει διαπιστωθεί η ύπαρξις απαρτίας, δηλαδη είναι παρόντα τα 4/5 των μελών, και ούτως άρχεται η διαδικασία προς εκλογήν, η οποία λαμβάνει χώραν δια μυστικής ψηφοφορίας. Εις περίπτωσιν ελλείψεως απαρτίας η Αδελφότης συνέρχεται μετά τριήμερον και θεωρείται εν απαρτία εφ' όσον ο αριθμός των παρουσών αδελφών αποτελείται εκ του ημίσεως συν μια αδελφών των εχουσών δικαίωμα ψήφου.

Εκάστη αδελφή, καλουμένη κατά ιεραρχικήν τάξιν, αρχομένην εκ των νεωτέρων, προσέρχεται εις τον χώρον όπου είναι εγκατεστημένη η Εφορευτική Επιτροπή, η οποία συνίσταται εκ τριών (3) αδελφών: της τοποτηρητρίας, της αρχαιοτέρας κατά τάξιν αδελφής και της νεωτέρας τη τάξει εκ των εχουσών δικαίωμα ψήφου αδελφών. Λαμβάνει εν ψηφοδέλτιον εσφραγισμένον επί του οποίου αναγράφονται τα ονόματα των εκλογίμων και αποσυρομένη θέτει το σημείον του σταυρού προ ενός μόνον ονόματος της προτιμήσεώς της, και τέλος ρίπτει τούτο εντός ψηφοδόχου σφραγιζομένης.

Μοναχή τις ούσα ασθενής -΄η καθοιονδήποτε λόγον αδυνατούσα να μετακινηθή εκ του κελλίου της δια να λάβη μέρος εις την ψηφοφορίαν, ασκεί το εκλογικόν της δικαίωμα η ιδία η δια της Προέδρου της Εφορευτικής Επιτροπής έμπροσθεν της Εφορευτικής Επιτροπής, η οποία υποχρεούται προ της καταμετρήσεως των ψηφοδελτίων να μεταβή επί τούτο εις το κελλίον της αδελφής.

Μετά το πέρας της ψηφοφορίας η Εφορευτική Επιτροπή αποσφραγίζει το κυτίον και καταμετρά τας ψήφους παρουσία των ψηφισασών αδελφών, αι οποίαι υποχρεούνται να παραμείνωσι εν τω Ναώ μέχρι του πέρατος της εκλογής, της ανακοινώσεως του αποτελέσματος και της υπογραφής του σχετικού Πρακτικού.

Το διακόνημα της Ηγουμένης αναλαμβάνει η λαβούσα τουλάχιστον τα δύο τρίτα (2/3) των εγκύρων ψηφοδελτίων. Εις την περίπτωσιν ισοψηφίας, η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται πάραυτα και κατά τον ως άνω τρόπον, οπότε και καταρτίζεται νέον ψηφοδέλτιον με τα ονόματα των δύο πλειοψηφισασών αδελφών.

Περατωθείσης της εκλογής η Εφορευτική Επιτροπή συντάσσει το πρακτικόν, εις το οποίον αναγράφεται ο αριθμός και τα ονόματα των ψηφισασών και των εψηφισμένων αδελφών, ο αριθμός των ψήφων τας οποίας εκάστη εκ των υποψηφίων έλαβε, και το όνομα της εκλεχθείσης ως Ηγουμένης. Το κείμενον τούτο υπογράφεται ευθύς υπό πασών των παρουσών αδελφών.

Ακολούθως το Ηγουμενοσυμβούλιον υποβάλλει εντός τριημέρου το πρακτικόν εις τον οικείον Μητροπολίτην, ο οποίος επικυροί την εκλογήν και εν συνεχεία προβαίνει δι' ειδικής τελετής εις την ενθρόνισιν της νέας Ηγουμένης.

Αι τυχόν ενστάσεις κατά του κύρους της εκλογής της Ηγουμένης υποβάλλονται εγγράφως εντός του χρονικού διαστήματος το οποίον μεσολαβεί από του πέρατος της εκλογής έως της δύσεως του ηλίου. Αύται εκδικάζονται ανεκκλήτως υπό των μετασχουσών εις την ψηφοφορίαν αδελφών, συγκαλουμένων επί τούτο υπό του Ηγουμενοσυμβουλίου, εντός της επομένης ημέρας. Εις την περίπτωσιν κατά την οποίαν η εκλογή ακυρωθεί δι' απολύτου πλειονοψηφίας των εκδικαζουσών την ένστασιν αδελφών, διεξάγεται νέα εκλογή εντός δεκαημέρου (10) από της εκδόσεως της ακυρωτικής αποφάσεως.

Η ούτως εκλεγείσα Ηγουμένη ασκεί τα καθήκοντα αυτής ισοβίως (Ν. 590/1977, αρθ. 39 § 5).

Άρθρον 7
Παύσις Ηγουμένης

Η θέσις της Ηγουμένης κενούται: 1) δια του θανάτου της, 2) δια της παραιτήσεώς της, η οποια γίνεται δεκτή δια πλειονοψηφίας των δύο τρίτων (2/3) της Γενικής Συνάξεως της Αδελφότητος, και 3) δια της εκπτώσεώς της. Η Ηγουμένη εκπίπτει εκ του αξιώματός της εις τας εξής περιπτώσεις:

1) Κατά την ηθελημένην η εξ αμελείας παραβίασιν του παρόντος Εσωτερικού Κανονισμού, παρά τας επανειλημμένας προς διόρθωσιν συστάσεις των πρεσβυτέρων αδελφών προς αυτήν.

2) Κατά την ανεπαρκή εκτέλεσιν του εις αυτήν εμπεπιστευμένου λειτουργήματος δια σοβαρούς λόγους υγείας (π.χ. χρονίας νόσου), βαθέως γήρατος.

3) Μετά την καταδίκην αυτής υπό των αρμοδίων Εκκλησιαστικών Δικαστηρίων ως αιρετικής η δια την διάπραξιν βαρέων ηθικών ή κανονικών παραπτωμάτων.

Η έκπτωσις της Ηγουμένης εκ της θέσεως αυτής επέρχεται, εις την πρώτην περίπτωσιν, κατόπιν εγκεκριμένης υπό του κυριάρχου Μητροπολίτου αποφάσεως της Γενικής Συνάξεως της Αδελφότητος δια πλειονοψηφίας των τριών τετάρτων (3/4) του συνόλου των μελών αυτής· εις την δευτέραν περίπτωσιν, δια πλειονοψηφίας των τεσσάρων πέμπτων (4/5) του συνόλου των μελών αυτής, στηριζομένης επί ιατρικών γνωματεύσεων τριών ειδικών ιατρών· και εις την τελευταίαν περίπτωσιν μετά την εις βάρος της Ηγουμένης τελεσίδικον απόφασιν των Εκκλησιαστικών Δικαστηρίων.

Άρθρον 8
Καθήκοντα και αρμοδιότητες της Ηγουμένης

Α) Καθηκοντα:

Η Ηγουμένη, ως πνευματική μήτηρ των Μοναχών, «υπεύθυνός εστι τη αδελφότητι αγρυπνείν υπέρ των ψυχών αυτών και μεριμνάν δε επί τοσούτον ως και μέχρι θανάτου την υπέρ αυτών σπουδήν επιδείκνυσθαι» (Μ. Βασίλειος). Δια τούτο, αναμιμνησκομένη συνεχώς το βάρος της αποστολής της, μεριμνά «μετά φόβου και τρόμου» δια την απαρασάλευτον τήρησιν των μοναχικών θεσμών και την πορείαν και πρόοδον των ασκουμένων εν τη Μονή αδελφών. Εργάζεται αδιαλείπτως δια τον εαυτής αγιασμόν, και εφαρμόζουσα δια της μιμήσεως του Χριστού τας ευαγγελικάς αρετάς παρέχει «πάσης εντολής του Κυρίου εναργές υπόδειγμα τον εαυτής βίον».

Τηρεί και σέβεται τας μοναστικάς κανονικάς διατάξεις και τον Κανονισμόν της Μονής. Παραμένει συνεχώς εν τη Μονή, εξερχομένη μόνον όταν λόγοι υγείας ή το συμφέρον της Αδελφότητος επιβάλλουν την έξοδόν αυτής. Συμμετέχει εις τας ακολουθίας, αγρυπνίας, θείας Λειτουργίας, την Τράπεζαν, ως και εις τας διαφόρους μοναστηριακάς δραστηριότητας ή ομαδικάς εργασίας εντός της Μονής, επιβλέπουσα δια την κανονικήν επιτέλεσιν και λειτουργίαν αυτών. Επαγρυπνεί δια την πιστήν εκ μέρους των μοναχών εφαρμογήν του Εσωτερικού Κανονισμού, μη επιτρέπουσα εις αυτάς παρέκκλισίν τινα εκ τούτου.

Έχουσα βαθυτάτην συναίσθησιν ότι «ου ως ιδίαν τινα επιστήμην εξ αυθεντίας οικονομή», αλλ' ότι ευρίσκεται εν υπηρεσία και «εν επιμελεία ψυχών αίματι Χριστού εξηγορασμένων», εργάζεται αόκνως για την «μορφωσιν» του Χριστού εις τας ψυχάς των μελών όλης της Αδελφότητος. Προς τούτο καλεί τας μοναχάς να μιμηθούν τον Χριστόν και να έχουν προ οφθαλμών πάντοτε τον Χριστόν, ούτως ώστε πάσα σκέψις και πράξις αυτών να είναι χριστοκεντρική.

Ως μήτηρ γνησία παρακολουθεί την ζωήν εκάστης μοναχής, και μετά γλυκύτητος και πραότητος καθοδηγεί, διδάσκει, επιβλέπει, ελέγχει, επιτιμά, στηρίζει, παρακαλεί. Ενισχύει δια της καθόλου αυτής πολιτείας και της συνεχούς διδασκαλίας την πίστιν των αδελφών προς τον Θεόν, και εμπνέει εις αυτάς τας αρετάς της ταπεινώσεως, της υπομονής, της εγκρατείας και της αγάπης προς τους κόπου και τους αγώνας της μοναχικής ασκήσεως. Παρακολουθεί αγρύπνως την πνευματικήν πορείαν των δοκίμων αδελφών και νουθετεί αυτάς έως ότου αντιληφθούν και ενστερνισθούν την έννοιαν και τον σκοπόν του μοναχικού ιδεώδους.

Ωσαύτως, η Ηγουμένη, κατά τας Κυριακάς, εορτάς η άλλας ημέρας, καθ' ας σχολάζουν αι μοναχαί, καλεί τας αδελφάς εις σύναξιν και ποιείται θρησκευτικήν διδασκαλίαν, ή διδάσκει εκ των βίων των Αγίων, της Βιβλικής Ιστορίας, της Εκκλησιαστικής Ιστορίας, της Ιστορίας των Μονών ή ερμηνεύει την θείαν Λειτουργίαν και τας λοιπάς ιεράς Ακολουθίας ή παραδίδει ο,τιδήποτε άλλο μάθημα πρόσφορον εις την μόρφωσιν και πνευματικήν καλλιέργειαν των αδελφών.

Β) Αρμοδιότητες:

Ορίζει μίαν εκ των αδελφών της Μονής να αναπληροί αυτήν κατά την απουσίαν της. Εις περίπτωσιν κατά την οποίαν η Ηγουμένη δεν ορίσει τοιαύτην αδελφήν, αναπληρούται αυτοδικαίως υπό της ηγουμενοσουμβούλου της εχούσης την πρώτην μετά την Ηγουμένην ιεραρχικήν θέσιν. Εις την αδελφήν αυτήν ανατίθενται και χρέη τοποτηρητρίας κατά το διάστημα της μεσοηγουμενίας.

Η Ηγουμένη οργανώνει και κατανέμει άνευ διακρίσεως τα διακονήματα εις τας αδελφάς.

Καταρτίζει την ημερήσιαν διάταξιν των συνάξεων του Ηγουμενοσυμβουλίου και της Αδελφότητος και καλεί αυτάς εις συνεδρίασιν. Προεδρεύει των συνεδριάσεων των ανωτέρω Οργάνων και εισηγείται τα θεματα τα μέλλοντα να συζητηθούν εις τας συνάξεις αυτάς. Τέλος, φροντίζει μετά των Συμβούλων δια την υλοποίησιν των λαμβανομένων αποφάσεων.

Υπογράφει το πρακτικόν και παν έγγραφον εξερχόμενον εκ της Μονής θέτουσα κάτωθεν της υπογραφής αυτής και την φράσιν: «και αι συν εμοί εν Χριστώ αδελφαί». Υπογράφει τα διπλότυπα εισπράξεως και πληρωμών.

Χορηγεί έγγραφον άδειαν εις τας αδελφάς όταν πρόκειται να απουσιάσουσιν εκ της Μονής έως δέκα ημέρας.

Εκπροσωπεί την Μονήν ενώπιον πάσης δημοσίας αρχής και παντός φυσικού και νομικού προσώπου. Εις την

περίπτωσιν κωλύματος της Ηγουμένης η εκπροσώπησις της Μονής γίνεται υπό μέλους του Ηγουμενοσυμβουλίου, οριζομένου υπό της Ηγουμένης. Δια ειδικήν υπόθεσιν η εκπροσώπησις της Αδελφότητος δύναται να ανατεθή εις ειδικόν νομικόν σύμβουλον.

Άρθρον 9
Το Ηγουμενοσυμβούλιον

Το διαρκές διοικητικόν όργανον της Μονής είναι το Ηγουμενοσυμβούλιον, του οποίου η σύνθεσις, συμπεριλαμβανομένης και της Ηγουμένης ως προέδρου, είναι τριμελής, εάν ο αριθμός των μοναχών (μικροσχήμων η μεγαλοσχήμων) δεν υπερβαίνει τας δέκα πέντε (15), και πενταμελης, εάν ο αριθμός ολοκλήρου της Αδελφότητος υπερβαίνει τας είκοσι (20) αδελφάς.

Αι ηγουμενοσύμβουλοι, ένεκα του λειτουργήματος το οποίον επιφορτίζονται, δέον να διακρίνωνται δια την ακεραιότητα και σταθερότητα της πνευματικής ζωής, το ταπεινόν φρόνημα, την ακρίβειαν και την συνέπειαν, την διοικητικήν ικανότητα.

Η θητεία των Συμβούλων είναι τετραετής. Η επανεκλογή Συμβούλων επιτρέπεται δια μίαν ακόμη τετραετίαν.

Α) Εκλογή Ηγουμενοσυμβουλίου

Μία εβδομάδα προ της λήξεως της θητείας του υφισταμένου Ηγουμενοσυμβουλίου διεξάγεται η εκλογή προς ανάδειξιν μελών του νέου.

Υποψήφιαι δια το διακόνημα της Ηγουμενοσυμβούλου είναι όλαι αι έχουσαι κουράν αδελφαί, ηλικίας άνω του τριακοστού (30) έτους, και εφ᾽ όσον εγκαταβιούν εν τη Μονή τουλάχιστον επί μίαν επταετίαν.

Η διαδικασία της εκλογής προς ανάδειξιν των Ηγουμενοσυμβούλων είναι η αυτή με την της εκλογής της Ηγουμένης, διαφέρουσα όμως εις τα εξής σημεία:

α) Η Ηγουμένη συγκαλεί το Ηγουμενοσυμβούλιον προς ορισμόν της ημερομηνίας των εκλογών. β) Η Εφορευτική Επιτροπή προεδρεύεται υπό της Ηγουμένης. γ) Οι σταυροί τους οποίους θέτουν αι εκλέγουσαι αδελφαί επί του ψηφοδελτίου αντιστοιχούν προς τον αριθμόν των μελών του Ηγουμενοσυμβουλίου. Εάν τεθούν περισσότεροι το ψηφοδέλτιον εκλαμβάνεται ως άκυρον. Και δ) Αι ηγουμενοσύμβουλοι εκλέγονται δια πλειονοψηφίας. Εις την περίπτωσιν ισοψηφίας καταρτίζονται νέα ψηφοδέλτια με τα ονόματα των ισοψήφων και η εκλογή επαναλαμβάνεται πάραυτα. Εάν εκ νέου ισοψηφίσωσι τίθεται κλήρος. Αι επιλαχούσαι ορίζονται ως αναπληρωματικά μέλη τούτου με την αυτήν διάρκειαν θητείας.

Η διαδικασία της εκλογής ολοκληρούται δια της υπογραφής του Πρακτικού, το οποίον εντός τριημέρου υποβάλλεται εις τον οικείον Μητροπολίτην, όστις και παρακαλείται να επικυρώση την εκλογήν, τα μέλη δε του νέου Ηγουμενοσυμβουλίου αναλαμβάνουν τα καθήκοντα αυτών μετά την λήξιν του υφισταμένου.

Β) Λειτουργία και αρμοδιότητες του Ηγουμενοσυμβουλίου:

1. Το Ηγουμενοσυμβούλιον συνέρχεται εις τακτικήν σύναξιν ανά δίμηνον, εκτάκτως δε οσάκις την σύγκλησίν του ζητήσουν δύο εκ των τριών μελών του ή τρία εκ των πέντε.

Αι αποφάσεις εις αυτό λαμβάνονται κατά πλειονοψηφίαν, εις περίπτωσιν δε ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος της Ηγουμένης. Η Ηγουμένη δεν δύναται να δικαιοπρακτή άνευ γνώσεως των Συμβούλων και αι Σύμβουλοι άνευ της Ηγουμένης.

2. Οι δικαιοδοσίες του Ηγουμενοσυμβουλίου είναι αι εξής:

α) Ασκεί γενικώς καθήκοντα διοικήσεως και διαχειρίσεως της μοναστηριακής περιουσίας. Ειδικώτερα:

Αποδέχεται ή αποποιείται δωρεάς ή κληρονομίας, αναλαμβάνει χρήματα εκ των Τραπεζών, εκμισθώνει ακίνητα ή ανταλλάσσει ταύτα, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εις αγοραπωλησίας, αποφασίζει δια την ανέγερσιν νέων κτισμάτων ή δια επισκευάς κτιρίων και γενικώς αποφασίζει περί πάσης υποθέσεως αφορώσης την Μονήν.

β) Εκλέγει μίαν εκ των μελών του ως Οικονόμον και ετέραν ως Γραμματέα.

Η Οικονόμος καθήκον έχει να παρακολουθή και να φροντίζη δια τας υλικάς ανάγκας της Μονής και των μελών της Αδελφότητος. Προς τούτο βοηθείται υπό της Ταμίου και υπό άλλων διακονητριών, αι οποίαι έχουν διακονήματα συναφή προς την οικονομίαν. Ακόμη η Οικονόμος τηρεί με ακρίβειαν και συνέπειαν τα εξής βιβλία: 1) Βιβλίον Ταμείου, 2) Καθολικον, 3) Βιβλίον απογραφής κινητής περιουσίας της Μονής, και 4) Κτηματολόγιον, βιβλίον απογραφής της ακινήτου περιουσίας της Μονής.

Η Γραμματεύς διεξάγει την αλληλογραφίαν της Μονής, ενημερώνει την Ηγουμένην δια παν εισερχόμενον και εξερχόμενον έγγραφον, συντάσσει τα Πρακτικά των συνάξεων του Ηγουμενοσυμβουλίου και της Αδελφότητος, είναι υπεύθυνος δια την τήρησιν και διαφύλαξιν του Αρχείου της Μονής. Ωσαύτως η Γραμματεύς τηρεί τα εξής βιβλία: 1) Βιβλίον Πρακτικών Ηγουμενοσυμβουλίου, 2) Βιβλίον Πρακτικών Συνάξεως Αδελφότητος, 3) Πρωτόκολλον εισερχομένων και εξερχομένων εγγράφων, 4) Μοναχολόγιον και 5) Δοκιμολόγιον.

γ) Συγκαλεί τας Γενικάς Συνάξεις της Αδελφότητος.

δ) Αποφασίζει, προτάσει της Ηγουμένης, δια την πρόσληψιν των δοκίμων και δια την ρασοφορίαν ή μικροσχημίαν ή μεγαλοσχημίαν αυτών.

ε) Συντάσσει τον Προϋπολογισμόν νέας χρήσεως και τον Απολογισμόν παρελθούσης χρήσεως και τους υποβάλλει ακολούθως προς έγκρισιν εις τον οικείον Μητροπολίτην.

στ) Αποφασίζει δια την παραμονήν οιουδήποτε ξένου προσώπου εν τη Μονή πέραν των τριών (3) ημερών.

ζ) Παρέχει άδειαν απουσίας εις τας αδελφάς, αι οποίαι πρόκειται να απουσιάσουν πέραν του δεκαημέρου εκ της Μονής.

Άρθρον 10
Γενική Σύναξις της Αδελφότητος

Η Γενική Σύναξις της Αδελφότητος συγκαλείται υπό του Ηγουμενοσυμβουλίου προτάσει της Ηγουμένης, η της Τοποτηρητρίας αυτής, και συγκροτείται εξ απασών των εν τη Μονή αδελφών, ήτοι ρασοφόρων, μικροσχήμων, μεγαλοσχήμων, ενίοτε δε και των δοκίμων άνευ ψήφου.

Η Γενική Σύναξις συγκαλείται:

α) Προς συζήτησιν θέματος προβλεπομένου υπό του παρόντος Κανονισμού εις την αρμοδιότητα αυτής.

β) Προς ενημέρωσιν των μελών της Αδελφότητος δι᾽ έκτακτα εκκλησιαστικά ή εθνικά θέματα.

γ) Οσάκις το Ηγουμενοσυμβούλιον θεωρεί σκόπιμον να ζητήση συμβουλευτικώς την γνώμην αυτής επί τινων θεμάτων.

δ) Επί περιστατικών απειλούντων τον κλονισμόν των ομαλών σχέσεων προς την προϊσταμένην εκκλησιστικήν Αρχήν η το Κράτος.

ε) Προς ενημέρωσιν των αδελφών δια τα ανατιθέμενα εις εκάστην διακονήματα, και οσάκις προκύπτει ζήτημα εισαγωγής νέων διακονημάτων απαιτούντων απασχόλησιν αδελφών δια πολύν χρόνον ή ανακατάταξιν τούτων εις την εσωτερικήν λειτουργίαν της Μονής ή εκτός αυτής.

Αι αποφάσεις αυτής λαμβάνονται κατά πλειονοψηφίαν, εξαιρέσει των περιπτώσεων δια τας οποίας ο παρών Κανονισμός απαιτεί ηυξημένην πλειονοψηφίαν.

Δι' εκάστην συνέλευσιν της Γενικής Συνάξεως της Αδελφότητος τηρούνται Πρακτικά υπό της Γραμματέως της Μονής και υπογράφονται υπό των αδελφών.

ΜΕΡΟΣ Β΄
ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

Άρθρον 11

Η Κοινοβιακή Μονή, ως ωργανωμένη έκφρασις του μοναχικού ιδεώδους αποτελεί εξόχως ιδιότυπον και τελείως διακεκριμένην των κατά κόσμον ανθρωπίνων οργανώσεων κοινωνίαν. Ως ιδιότυπος δε κοινωνία παρουσιάζει ιδιάζουσαν εν τη φύσει αυτής διοργάνωσιν, εμπνευστής και δημιουργός της οποίας θεωρείται, κατά τον Μ. Βασίλειον, ο Ιησούς Χριστος, εν τω ονόματι του Οποίου συγκροτείται αύτη, και δι' αυτού νέα τάξις πραγμάτων και αξιών προσδιορίζεται.

Ούτως, αι εν τη Μονή αδελφαί συνιστώσαι «εν σώμα και εν πνεύμα», διακρίνονται εις Δοκίμους, Ρασοφόρους και Μεγαλοσχήμους.

Άρθρον 12
Δόκιμοι Αδελφαί

Ως δόκιμος προσλαμβάνεται εις την Μονήν η έχουσα ζήλον κατ' επίγνωσιν να καταστή μοναχή, ούσα άγαμος και έχουσα συμπληρώσει το δέκατον όγδοον έτος (18) της ηλικίας της, μη υπερβαίνουσα δε κατά κανόνα το τεσσαρακοστόν πέμπτον (45) έτος αυτής. Όσον αφορά εις το όριον της ηλικίας, τούτο εις μερικάς περιπτώσεις δύναται να παραταθή, κατά την κρίσιν του Ηγουμενοσυμβουλίου. Εις δε τας όλως εξαιρετικάς περιπτώσεις χηρών η εγγάμων επιθυμουσών να μονάσουν, αποφαίνεται η Γενική Σύναξις της Αδελφότητος κατόπιν εμπεριστατωμένης εισηγήσεως της Ηγουμένης, και αφού τηρηθούν τα διατασσόμενα υπό των ιερών Κανόνων της Εκκλησίας, ως και το άρθρον 9 του υπ' αρ. 39/1972 καταστατικού Κανονισμού.

Η υποψηφία δόκιμος, προσέτι, οφείλει να διαθέτη ψυχοσωματικήν υγείαν ως προϋπόθεσιν δια την διαμόρωσιν της μοναχικής προσωπικότητος. Υφισταμένης δε σωματικής αναπηρίας εις τινα, εκ του λόγου ότι η αποδοχή της καθίσταται προβληματική αλλά αναγκαία, επιβάλλεται εις την προκειμένην περίπτωσιν λήψις αποφάσεως υπό της Γενικής Συνάξεως της Αδελφότητος και κατόπιν εγκύρων ιατρικών γνωματεύσεων και γνώμης του Πνευματικού.

Εάν η υποψηφία ως δόκιμος δεν είναι καθόλου γνωστή εις την Μονήν, δεν γίνεται ευκόλως και αμέσως δεκτή. Καθ' ον χρόνον το αίτημά της μελετάται επισταμένως, αύτη δεν κατοικεί ευθύς εντός της Μονής, αλλά παραμένει εκτός αυτής δι' έν εύλογον χρονικόν διάστημα. Κατ' αυτό η υποψηφία υποχρεούται να επισκέπτεται συχνάκις την Μονήν, να παραμένη εις αυτήν, και ευρισκομένη εις επικοινωνίαν μετά των αδελφών, ιδία δε της Ηγουμένης, να ενημερώνη αυτήν σχετικώς περί της ζωής και της υγείας της, των διαφόρων υποχρεώσεών της, οπότε καθίσταται πλέον δυνατή η τήρησις της εντολής του Μ. Βασιλείου «τον παρελθόντα βίον των προσιόντων καταμανθάνειν».

Η υποψηφία λαμβάνει γνώσιν του παρόντος Εσωτερικού Κανονισμού, και εφ' όσον αποδέχεται τούτον και μένει σταθερά εις την απόφασίν της, εισέρχεται εις την Μονήν δια να δοκιμασθή επί τριετίαν, ως ορίζουσιν οι ιεροί Κανόνες, εις παν είδος διακονήματος, εις τας νηστείας και τας στερήσεις, εις τας ιεράς ακολουθίας. Ο χρόνος της τριετίας, εις περιπτώσεις προβλεπομένας υπό των ιερών Κανόνων, δύναται να σμικρυνθή ή να παραταθή, κατά την κρίσιν της Ηγουμένης και κατόπιν συμφώνου γνώμης των μελών του Ηγουμενοσυμβουλίου. Κατά τον χρόνον της δοκιμασίας η δόκιμος οφείλει απαραιτήτως να εγκαταβιοί συνεχώς εν τη Μονή.

Η δόκιμος, άμα τη εισόδω αυτής εις την Μονήν, οφείλει να παραδώση άπασαν την κινητήν περιουσίαν της εις την Ηγουμένην, την δε ακίνητον, μέχρι της κουράς της, διαχειρίζεται εν συνεργασία και υποταγή μετά της Ηγουμένης.

Η δόκιμος εάν, μετά την παρέλευσιν εξαμήνου, εξακολουθή επιθυμούσα την κατάταξίν της εις την Μονήν και υπισχνουμένη την τήρησιν του εν λόγω Κανονισμού, δέον να υποβάλη αίτησιν προς το Ηγουμενοσυμβούλιον δια να εγγραφή εις το Δοκιμολόγιον της Μονής, και μετά την έγκρισιν υπό του οικείου Μητροπολίτου, συγκαταριθμείται εις την δύναμιν της Αδελφότητος, οπότε και ενδύεται το ένδυμα της δοκίμου μοναχής.

Κατά την περίοδον ταύτην η δόκιμος έχει την δυνατότητα να γνωρίση εις την πράξιν τα της μοναχικής πολιτείας, η δε Ηγουμένη μετά του Πνευματικού της Μονής τον χρόνον να διακριβώσουν την ύπαρξιν ή μη εν αυτή μοναχικής κλίσεως. Δια τούτο η δόκιμος αδελφή οφείλει να επιμελήται μετ᾽ ιδιαιτέρου ζήλου και αγρύπνου προσοχής την ψυχικήν της καλλιέργειαν, ακολουθούσα τας συμβουλάς της Ηγουμένης και του Πνευματικού. Ωσαύτως οφείλει να συμμετέχη εις την όλην ζωήν και το πρόγραμμα της Αδελφότητος, άνευ διαμαρτυρίας και γογγυσμού, ως βοηθός των διακονητριών αδελφών, μη ούσα έτι οριστικόν μέλος αυτής.

Η υποψηφία δόκιμος ή η δόκιμος, εφ᾽ όσον αποδειχθή ανυπάκουος, σκανδαλοποιός, κατήγορος και μη δυναμένη να συμμορφωθή προς τας επιταγάς του παρόντος Κανονισμού και ούσα ανεπίδεκτος βελτιώσεως, αποβάλλεται εκ της Μονής κατόπιν αποφάσεως του Ηγουμενοσυμβουλίου και τη εγκρίσει του οικείου Μητροπολίτου. Αύτη απομακρυνομένη ή αποχωρούσα αυτοθελήτως δικαιούται να παραλάβη την περιουσίαν της, κινητήν και ακίνητον, την οποίαν έφερε κατά την είσοδόν της εις την Μονήν.

Εάν δόκιμος μοναχή ασθενούσα θανασίμως ζητήση, ως τελευταίαν αυτής επιθυμίαν, να καρή μοναχή, είναι δυνατόν, αποφάσει του Ηγουμενοσυμβουλίου και εγκρίσει του οικείου Μητροπολίτου, να λάβη το Μικρον σχήμα, εάν διακρίνηται δια την πνευματικήν της πρόοδον, ει δ' άλλως γίνεται Ρασοφόρος.

Άρθρον 13
Ρασοφόροι - Μικρόσχημοι - Μεγαλόσχημοι

Οριστικά μέλη της Αδελφότητος καθίστανται αι δόκιμοι μοναχαί δια της κουράς αυτών.

Μόλις εκπνεύσει ο χρόνος της κανονικής δοκιμασίας και προετοιμασίας της η δόκιμος, προτάσει της Ηγουμένης και συγκαταθέσει του Πνευματικού, αποφάσει του Ηγουμενοσυμβουλίου, εγκρίσει δε και ευλογία του οικείου Μητροπολίτου, ρασοφορείται η κείρεται εις Μεγαλόσχημον (ή Μικρόσχημον εις την περίπτωσιν του άρθρου 10ου, τελευταία παράγραφος, του παρόντος Κανονισμού).

Ρασοφόροι, Μικρόσχημοι και Μεγαλόσχημοι μοναχαί εξ άλλης Μονής δεν γίνονται δεκταί εις την Αδελφότητα, παρεκτός της υπάρξεως αποχρώντος λόγου και κατόπιν αποφάσεως της Γενικής Συνάξεως της Αδελφότητος. Αύται αι μοναχαί οφείλουν να είναι κάτοχοι Κανονικού Απολυτηρίου εκ της Μονής της μετανοίας των, εγκεκριμένου υπό του εκείσε κυριάρχου Μητροπολίτου, έτι δε και της εγγράφου συγκαταθέσεως του οικείου Μητροπολίτου της ημετέρας Μητροπόλεως.

Τα στοιχεία των ρασοφόρων, μικροσχήμων και μεγαλοσχήμων, καταγράφονται εις το Μοναχολόγιον της Ιεράς Μονής.

Δεδομένου ότι η περιουσία των κεκαρμένων μοναχών (μικροσχήμων η μεγαλοσχήμων) περιέρχεται αυτοδικαίως εις την Μονήν, το Ηγουμενοσυμβούλιον οφείλει όπως, τουλάχιστον τρεις μήνας προ της κουράς αδελφής τινος εις Μεγαλόσχημον ή Μικρόσχημον, γνωστοποιήση αυτή δι' εγγράφου, καταχωριζομένου εν τω Πρωτοκόλλω, ότι μετά την κουράν της πάσα η τυχόν περιουσία αυτής θα ανήκη εις την Μονήν, και ότι μόνον μέχρι της κουράς της δύναται να διαθέση ταύτην ελευθέρως. Ωσαύτως και παν κτηθησόμενον, μετά την κουράν της αδελφής, περιουσιακόν στοιχείον εκ δωρεάς ή κληρονομίας περιέρχεται εις την Μονήν, ως ο νόμος ορίζει.

Η κεκαρμένη (μικρόσχημος ή μεγαλόσχημος) αδελφή, συμφώνως προς τον 21ον κανόνα της Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου, και τον 4ον κανόνα της Δ΄, οφείλει να παραμείνη εις την Μονήν έως το τέλος του βίου αυτής, διότι δια της κουράς δημιουργείται δεσμός αιώνιος και ακατάλυτος. Κατ' εξαίρεσιν δύναται να αποχωρήση εκ της Μονής, μόνον, εάν υφίστανται αι υπό του ΙΘ΄ Κανόνος του Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως αναφερόμεναι περιπτώσεις: Πρώτον μεν, ει έστιν ο ηγούμενος αιρετικός· δεύτερον, ει έστιν είσοδος γυναικών εν τη Μονή [είσοδος ανδρών, κατ' αναλογίαν δια τας γυναικείας μονάς]· το τρίτον, εάν παιδία μανθάνωσι κοσμικά εν τω κοινωβίω· άτοπον γαρ τούτο, το δημοσιεύεσθαι τα εν τη Μονή καλώς πραττόμενα, ως φησι το Ευαγγέλιον: «Μη σαλπίσητε έμπροσθεν υμών, όταν ευποιήτε».

Εάν παρά ταύτα η αδελφή θελήση να αποχωρήση εκ της Αδελφότητος, δύναται να αιτήσηται Κανονικόν Απολυτήριον εκ της Μονής, το οποίον χορηγείται αυτή υπό του Ηγουμενοσυμβουλίου, εάν υφίστανται αποχρώντες λόγοι και αφού εξασφαλισθή η συγκατάθεσις του Μητροπολίτου, εις την επαρχίαν του οποίου υπάγεται η νέα Μονή όπου η αδελφή επιθυμεί εφ' εξής να μονάση. Αύτη κατά την οριστικήν αποχώρησιν εκ της Μονής δύναται να λάβη τα αυστηρώς προσωπικής αυτής χρήσεως είδη και μόνον τη ευλογία της Ηγουμένης.

Άρθρον 14
Γενικά καθήκοντα αδελφών

Η Αδελφότης, έχουσα νομοθέτην, κυβερνήτην και τέλειον πρότυπον προς μίμησιν τον Χριστόν, αποσκοπεί εις την απολύτρωσιν και την εν Χριστώ τελείωσιν των μελών αυτής· δια τούτο, εφαρμόζουσα με ακρίβειαν την κοινοβιακήν πολιτείαν ως εθέσπισαν ταύτην οι άγιοι ημών Πατέρες, επιδιώκει να καταστήση, και επί της γης, εαυτήν ως το πρότυπον της τελείας εν Χριστώ κοινωνίας, ήτοι της Χριστοκοινωνίας, ης θαυμασίαν περιγραφήν δίδει ο Μ. Βασίλειος: «Άνθρωποι εκ διαφόρων γενών και χωρών κινηθέντες εις τοσαύτην ακρίβειαν ταυτότητος συνηρμόσθησαν, ώστε μίαν ψυχήν εν πολλοίς σώμασι θεωρείσθαι, και τα πολλά σωματα μιας γνώμης όργανα δείκνυσθαι. Ο ασθενών το σώμα πολλούς έχει τη διαθέσει συγκάμνοντας· ο νοσών και καταπίπτων τη ψυχή πολλούς έχει τους ιωμένους και συνδιανιστώντας αυτόν. Αλλήλων ισόδουλοι, αλλήλων κύριοι, και εν τη αμάχω ελευθερία την ακριβεστέραν δουλείαν αλλήλοις αντεπιδείκνυνται, ην ουκ ανάγκη περιστάσεως προς βίαν επήγαγε, αλλά γνώμης το αυθαίρετον μετ' ευφροσύνης εδημιούργησεν· αγάπης τους ελευθέρους υποτασσούσης αλλήλοις, και τω αυθαιρέτω το ελεύθερον φυλαττούσης. Τοιούτους ημάς εξ αρχής ο Θεός είναι βεβούληται, και επί τούτοις εδημιούργησεν. Ούτοι το αρχαίον ανακαλούνται καλόν του αρχιπάτορος Αδάμ αμαρτίαν επικαλύπτοντες. Διαίρεσις γαρ, και διάστασις, και πόλεμος ουκ αν εν ανθρώποις, μη της αμαρτίας διατεμούσης την φύσιν. Ούτοι ακριβείς μιμηταί του Σωτήρος και της κατ' αυτόν εν σαρκί πολιτείας υπάρχουσιν».

Προς επίτευξιν των ως άνω όλως απαραίτητον τυγχάνει όπως αι αδελφαί, αι οποίαι εκουσίως υπετάγησαν εις τον του Κυρίου ζυγόν, να προσφέρουν ολοκληρωτικήν πειθαρχίαν και απόλυτον υπακοήν εις την Ηγουμένην.

Η υπακοή των αδελφών, ως αποτελούσα την θεμελιώδη αρχήν του μοναχικού βίου και την πρώτην αρετήν του μοναχικού ιδεώδους, δέον να εξικνήται έως θανάτου, εκτός μιας περιπτώσεως, ην αναφέρει ο Μ. Βασίλειος: «ει δε τι παρ' εντολήν εστιν, ή την εντολήν παραβλάπτει, καν άγγελος εξ ουρανού ή τις των αποστόλων επιτάσση, καν ζωής επαγγελίαν έχη, καν θανάτου απειλήν, ουδαμώς ανέχεσθαι χρη». Τοιουτοτρόπως αι αδελφαί δεν ενεργούν απολύτως τίποτε άνευ ευλογίας ή δεν πράττουν τι αντίθετον προς την γνώμην της Ηγουμένης. Πάσα ανυπακοή προς αυτήν θεωρείται, από τον Μ. Βασίλειον, ως γενομένη προς τον Κύριον, διότι ούτος είναι η πραγματική κεφαλή του κοινοβίου.

Συμφώνως προς την εντολήν του Κυρίου «Αγαπάτε αλλήλους, καθώς εγώ ηγάπησα υμάς» (Ιω. 15,12), αι αδελφαί οφείλουν να διατηρούν μεταξυ αυτών τον σύνδεσμον της αγάπης. Η αγάπη δέον να εκφράζεται ομοιοτρόπως προς πάσας ανεξαιρέτως τας αδελφάς και άνευ προσωποληψίας. Επ' ουδενί λόγω επιτρέπεται η «μερική φιλία», ήτις κατά τον Μ. Βασίλειον «ου γαρ αγάπη τούτο, αλλά στάσις εστί και διαίρεσις και κακίας των συνιόντων κατηγορία», ήγουν αιτία φατρίας και συσκηνίας εντός της Μονής.

Αι αδελφαί είναι «αλλήλων ισόδουλοι, αλλήλων κυρίαι», μηδέ της Ηγουμένης εξαιρουμένης, ήτις κατά τον Μέγα Βασίλειον είναι απλώς «πρώτη μεταξύ ίσων».

Κέντρον της ζωής των μοναχών είναι ο ιερός ναός, το Καθολικόν, της Μονής και αι μοναχαί δι' ουδέν άλλο συνήχθησαν επί τω αυτώ η δια να λατρεύουν δια παντός τον Κύριον. Δια τούτο άπασαι αι αδελφαί οφείλουν να συμμετέχουν εις τας Ιεράς Ακολουθίας, τας καθοριζομένας υπό του τυπικού της Ορθοδόξου ημών Εκκλησίας, προσερχόμεναι -μεγαλόσχημοι και ρασοφόροι αδελφαίεις τον ναόν εν ευσχήμω περιβολή (ράσον και κάλυμμα),

ενώ εις τας λατρευτικάς εκδηλώσεις, τας καθιερωμένας υπό της μοναχικής παραδόσεως, αι μεγαλόσχημοι αδελφαί φέρουσι το Κουκούλιον και το Μέγα Σχήμα.

Αι αδελφαί, εκτός της περιπτώσεως ασθενείας των, εσθίουν εις κοινήν Τράπεζαν, ακροώμεναι την λαμβάνουσαν χώραν ανάγνωσιν κειμένων εκ του Συναξαρίου η εκ Πατερικών συγγραμμάτων. Η ανάγνωσις γίνεται εκ περιτροπής υπό των αδελφών· η δε αναγνώστρια μοναχή λαμβάνει την τροφήν αυτής μετά το πέρας της τραπέζης.

Αι αδελφαί ενδύονται κοινού σχήματος και κοινής ποιότητος ενδύματα, εσωτερικά και εξωτερικά, τα οποία δίδονται εις αυτάς εκ της κοινής ιματιοθήκης της Μονής. Αύται ουδέν ίδιον κέκτηνται ή ονομάζουν ή λογίζονται. Και τούτο επειδή «μοναχός φιλόυλος έοικεν ιέρακι εκπετασθέντι, έχοντι λώρους εις τους πόδας και όπου δ' αν καθίση εμπλακήσεται· ο δε άυλος, ώσπερ εύστολος οδοιπόρος» (Εφραίμ Σύρου). Ούτως, άπαντα είναι κοινά και εις εκάστην δίδεται κατά την ανάγκην αυτής.

Αι αδελφαί οφείλουν να διατηρούν μεταξύ των την «ενότητα του πνεύματος». Παραπτώματα ως η κατάκρισις, η καταλαλιά, ο σχολιασμός, η παρεξήγησις, η ψυχρότης δέον να απουσιάζουν εκ της Αδελφότητος. Αι ανωφελείς και απρεπείς συζητήσεις, οι αστεϊσμοί και οι έντονοι γέλωτες, οι ψιθυρισμοί και τα νεύματα, αι φωνασκίαι και η ευτραπελία είναι ξέναι δια την μοναχήν, ήτις επιποθεί να μορφωθή εν αυτή Χριστός.

Δια την εύρρυθμον λειτουργίαν της Μονής αι αδελφαί ακολουθούν, κατά τας ακολουθίας και άλλας εκδηλώσεις, την σειράν ιεραρχίας. Η σειρά αρχαιότητος των αδελφών καθορίζεται από την προτεραιότητα εγγραφής αυτών εις το Μοναχολόγιον της Μονής και όχι το Δοκιμολόγιον.

Αι αδελφαί, και εις τας μεταξύ των σχέσεις, δέον να τηρούν την ιεραρχικήν τάξιν μετά σχολαστικότητος. Αι νεώτεραι οφείλουν να υπακούουν και σέβονται τας αρχαιοτέρας αδελφάς, αι δε αρχαιότεραι να αγαπούν και να συμπαρίστανται εις τας νεωτέρας.

Αι αδελφαί δεν εξέρχονται της Μονής άνευ αποχρώντος λόγου. Η έξοδος αυτών είναι επιτρεπτή δια λόγους ασθενείας ή εξ άλλης ανάγκης επιβαλλούσης τούτο, και μόνον κατόπιν αδείας και ευλογίας της Ηγουμένης.

Αι αδελφαί οφείλουν να εκτελούν τας υπό της Ηγουμένης εις αυτάς ανατεθειμένας διακονίας άνευ διαμαρτυρίας και γογγυσμού, υπηρετώσαι «ως εκ Θεού κατενώπιον Θεού εν Χριστώ», ήτοι εν πλήρει συναισθήσει της παρουσίας «του Δεσπότου Θεού του τα πάντα εφορώντος» (Μ. Βασίλειος). Άρνησις αδελφής εις εκτέλεσιν διακονήματος σημαίνει ανυπακοήν, η δε επιμονή εις την άρνησιν συνεπάγεται επιτίμιον.

Αι αδελφαί οφείλουν να εξαγορεύωσι τους λογισμούς αυτών εις την Ηγουμένην, ως και ο Μ. Βασίλειος ορίζει: «Μηδέν κίνημα ψυχής απόκρυφον φυλάσσειν παρ' εαυτώ».

Όλαι αι αδελφαί υποχρεωτικώς έχουν κοινόν πνευματικόν, τον πνευματικόν της Μονής.

Άρθρον 15
Εφημέριος και Πνευματικός της Μονής

α) Δια την κάλυψιν των λατρευτικών αναγκών της Μονής δύναται να εκτελή καθήκοντα εφημερίου ιερεύς διοριζόμενος υπό του οικείου Μητροπολίτου μετά πρότασιν του Ηγουμενοσυμβουλίου.

Ούτος δέον να ειναι πρόσωπον σοβαρόν, προκεχωρημένης ηλικίας, διακρινόμενον δια το χριστιανικόν ήθος και την κατά Χριστόν μόρφωσίν του. Εις τον εν λόγω εφημέριον δύναται να ανατεθούν υπό του Μητροπολίτου καθήκοντα Πνευματικού πατρός εις ην περίπτωσιν η Αδελφότης θεωρήσει τούτον κατάλληλον δια το μυστήριον της Μετανοίας και Εξομολογήσεως.

β) Δια την κάλυψιν των πνευματικών αναγκών της Μονής διορίζεται υπό του οικείου Μητροπολίτου ιερομόναχος η έγγαμος ιερεύς ως Πνευματικός αυτής, τη αιτήσει της Ηγουμένης και μετά την σύμφωνον γνώμην συμπάσης της Αδελφότητος, ο υπ' αυτής θεωρούμενος ως κατάλληλος δια το έργον του Πνευματικού-Εξομολόγου της Μονής. Ο εν λόγω κληρικός δέον να διάγη ηλικίαν μεγαλυτέραν των 45 ετών, να έχη ορθώς περί τα δόγματα της Εκκλησίας, να διακρίνεται επί συνέσει και δικαιοσύνη, να διάγη βίον ανεπίληπτον, και κυρίως να έχη εμπειρίαν περί την θεωρίαν και πράξιν της κοινοβιακής ζωής.

Ο Πνευματικός, λαμβάνων γνώσιν του παρόντος Κανονισμού, εργάζεται αποκλειστικώς δια τον πνευματικόν καταρτισμόν των μελών της Αδελφότητος, μη δικαιούμενος να διδάσκη τας αδελφάς εις οιανδήποτε απ' αυτού παρέκκλισιν. Ούτε να παρεμβαίνη εις την διοίκησιν η διαχείρησιν της Μονής, αλλά δίδει γνώμην η συμβουλάς μόνον και οσάκις τούτο ζητηθή υπό της Ηγουμένης.

Επί πνευματικού θέματος αδελφής τινος συνεργάζεται μετά της Ηγουμένης μόνον τη συγκαταθέσει αυτής και ει δυνατόν τη παρουσία της ενδιαφερομένης. Εις περίπτωσιν επιβολής επιτιμίου, όταν τούτο υπεισερχόμενον εις την ζωήν της Αδελφότητος θίγη την λειτουργίαν της Μονής, ζητεί την γνώμην της Ηγουμένης.

Άρθρον 16
Πειθαρχικός Έλεγχος

Δια την προστασίαν και αρμονικήν συμβίωσιν της Αδελφότητος, ήτις απειλείται εκ της ανυπακοής και ανταρσίας, αλλά και δια λόγους κυρίως ποιμαντικούς (την βελτίωσιν και θεραπείαν των ψυχικών ασθενειών, αδυναμιών, ατελειών και των νοσηρών εν γένει εκδηλώσεων, και την καθοδήγησιν των ψυχών προς την τελείωσιν και την εν Χριστώ απολύτρωσιν) εθεσπίσθησαν υπό των Αγίων Πατέρων, από της αρχής της οργανώσεως του μονήρους βίου, τα επιτίμια.

Κατά την μακραίωνα μοναχικήν παράδοσιν εχρησιμοποιήθησαν ως επιτίμια και ποιναί τα κάτωθι:

1. Νουθεσία και κατ' ιδίαν παρατήρησις.
2. Επίπληξις ενώπιον του Ηγουμενοσυμβουλίου.
3. Επίπληξις ενώπιον της Αδελφότητος.
4. Κανών δια κομβοσχοινίου.
5. Αποχή εκ της Τραπέζης δι' ωρισμένας ημέρας.

Τα ως άνω επιτίμια επιβάλλονται υπό της Ηγουμένης.

6. Παύσις εκ του διακονήματος και ανάθεσις άλλου επαχθεστέρου.
7. Υποβιβασμός εις την ιεραρχικήν σειράν, προσωρινός ή μόνιμος.

Αι ως άνω ποιναί επιβάλλονται υπό του Ηγουμενοσυμβουλίου.

8. Προσωρινή απομάκρυνσις εκ της Αδελφότητος και αποστολή εις ετέραν Μονήν, δια χρονικόν διάστημα ουχί μεγαλύτερον του ενός έτους κατόπιν συνεννοήσεως μετά του οικείου Μητροπολίτου.
9. Οριστική αποβολή εκ της Μονής.

Αι δύο τελευταίαι ποιναί επιβάλλονται υπό της Γενικής Συνάξεως της Αδελφότητος και κατόπιν εγκρίσεως του οικείου Μητροπολίτου συμφώνως προς τους Ιερούς Κανόνας και τους κρατούντας εκκλησιαστικούς νόμους.

Προ της επιβολής οιουδήποτε εκ των ως άνω επιτιμίων και ποινών δέον να ακουσθή η επιτιμωμένη αδελφή, ήτις, εις τας περιπτώσεις 6-9, δύναται να υποβάλη γραπτήν απολογίαν, εφ' όσον έχει εγγράφως εγκληθη παρά του Ηγουμενοσυμβουλίου.

Τα αρμόδια δια την άσκησιν του πειθαρχικού ελέγχου όργανα της Μονής δέον απαραιτήτως να συμβουλεύωνται προηγουμένως τον Πνευματικόν αυτής, μη λησμονούντα ότι επιτελούν λειτούργημα, το οποίον αποσκοπεί εις την διατήρησιν της απροσκόπτου λειτουργίας της Μονής, κυρίως όμως εις την θεραπείαν της νοσούσης αδελφής. Δια τούτο εκ μέρους των, κατά τας συμβουλάς του Μ. Βασιλείου, δέον να επιδεικνύεται σύνεσις, αγάπη, πραότης, δικαιοσύνη και αντικειμενική κρίσις. Ωσαύτως, τα όργανα αυτά δέον να λαμβάνουν υπ' όψιν των, δια τον προσδιορισμόν του τρόπου της επιτιμήσεως, τον ιδιάζοντα χαρακτήρα, την σωματικήν αντοχήν και το μέγεθος του παραπτώματος της νοσούσης αδελφής.

Άρθρον 17
Έργον της Μονής - Φιλοξενία

Α) 1. Η εργασία εν τη Μονή έχει αποκλειστικόν και μόνον σκοπόν την μοναχικήν τελείωσιν των αδελφών, την αντιμετώπισιν των υλικών αναγκών και την φιλανθρωπίαν, και δεν επιτρέπεται να γίνεται αιτία πλουτισμού. Δια τούτο η Αδελφότης προσπαθεί να καλλιεργή και προωθή, παραλλήλως των διακονημάτων των απαραιτήτων δια την λειτουργίαν της Μονής, και διακονήματα συναφή και αρμόζοντα προς την μοναχικήν ιδιότητα, κατά την προτροπήν του Μεγάλου Βασιλείου: «προτιμώντες τας τέχνας τας διατηρούσας υμίν την απερίσπαστον ζωήν και το ευπάρεδρον τω Κυρίω». Ως τοιαύτα δε θεωρεί:

α) Την έκδοσιν βιβλίων θρησκευτικού περιεχομένου.
β) Την άσκησιν βυζαντινής εικονογραφίας.
γ) Την εκπαίδευσιν.
δ) Την υφαντικήν.
ε) Την μελισσοκομικήν.
ς) Την γεωπονικήν.
ζ) Την κηροπλαστικήν.

2. Το θέλημα του Θεού, όστις θέλει «πάντας ανθρώπους σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν», και η εντολή του Αναστάντος Κυρίου «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη», επιβάλλουν εις την ημετέρα Αδελφότητα την υποχρέωσιν να διακονή την Εκκλησίαν εις τον τομέα της Εξωτερικής Ιεραποστολής.

Η διακονία αυτή, υπαρχουσών βεβαίως των δυνατοτήτων και προϋποθέσεων εν τη Μονή, συνίσταται εις: την αποστολήν αδελφών εκ των ιεραποστολικών κλιμακίων· την φιλοξενίαν αδελφών εκ των ιεραποστολικών χωρών δια την περαίωσιν σπουδών εν Ελλάδι· την οργάνωσιν διαφόρων ευκαιριών δια τους συνεργάτας της Ιεραποστολής· την διοργάνωσιν ευκαιριών προς διαφώτισιν των εντός της Ελλάδος ορθοδόξων σχετικώς προς το έργον της ιεραποστολής.

Τα ανωτέρω περιγραφέντα διακονήματα αποφασίζονται υπό του Ηγουμενοσυμβουλίου τη εισηγητική προτάσει της Ηγουμένης και μετά την έγκρισιν της αποφάσεως υπό του οικείου Μητροπολίτου.

Β) Η φιλοξενία αποτελεί έμπρακτη έκφρασιν του όλου ευαγγελικού πνεύματος της φιλαδελφίας, της εκκλησιαστικής κοινωνίας και της προσπαθείας διακονίας της σωτηρίας των εξ απανταχού της γης προερχομένων και δεομένων της συμπαραστάσεως ημών ανθρώπων.

Δια τούτο η ημετέρα Αδελφότης υποδέχεται οιονδήποτε άνθρωπον κρούει την θύραν αυτής, πιστεύουσα ότι δι' αυτού δέχεται τον ίδιον τον Ιησούν Χριστόν, όστις εταύτισε τον εαυτόν του με καθ' ένα έκαστον των ελαχίστων αδελφών μας («ξένος ήμην και συνηγάγετέ με... εφ' όσον εποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων...» Ματθ. 25, 26-40).

Η φιλοξενία αγνώστων προσώπων επιτρέπεται μόνον δι' εν εικοσιτετράωρον και εφ' όσον διακριβωθεί η άμεσος ανάγκη παροχής φιλοξενίας εις την Μονήν και τα στοιχεία της ταυτότητός του. Δια πρόσωπα γνωστά εις την Αδελφότητα και επιθυμούντα τον πνευματικόν των ανεφοδιασμόν η φιλοξενία δύναται να διαρκέση επί τριήμερον τη αδεία και ευλογία της Ηγουμένης ή δια περισσοτέρας ημέρας κατόπιν αποφάσεως του Ηγουμενοσυμβουλίου.

Η διανυκτέρευσις αρρένων πάσης ηλικίας, θηλέων κάτω των δέκα (10) ετών και ατόμων πασχόντων βαρέως εκ ψυχοδιανοητικών νοσημάτων δεν επιτρέπεται εις την Μονήν.

Άρθρον 18
Πόροι της Ι. Μονής και διαχείρησις τούτων

Α) Πόροι της Ιεράς Μονής είναι:
α) Αι εκ του ιερού Ναού προερχόμεναι πρόσοδοι.
β) Αι πρόσοδοι εκ της πωλήσεως των εργοχείρων των αδελφών και των δοκίμων.
γ) Αι πρόσοδοι εξ εκμεταλλεύσεως της τυχόν κινητής ή ακινήτου περιουσίας της Μονής.
δ) Τα εκ κληρονομίας, κληροδοσίας, επικαρπίας κινητών ή ακινήτων περιουσιακών στοιχείων προερχόμενα χρηματικά ποσά.
ε) Αι τυχόν κρατικαί επιχορηγήσεις.
ς) Πάσα τυχόν πρόσοδος εκ χρηστής και νομίμου πηγής.

Β) Οι ως άνω πόροι της Μονής δαπανώνται ως εξής:
α) Δια την συντήρησιν των αδελφών της Μονής.
β) Δια τας ανάγκας της λειτουργίας της Μονής.
γ) Δια την προμήθειαν υλικών και συσκευών προς κατασκευήν των προς διάθεσιν εργοχείρων.
δ) Δια την συντήρησιν των υφισταμένων κτισμάτων.
ε) Δια την ανοικοδόμησιν νέων κτισμάτων.
ς) Δια τας τυχόν εκδόσεις της Μονής.
ζ) Δια φιλανθρωπικούς σκοπούς.
η) Δια την φιλοξενίαν.
θ) Δια την ενίσχυσιν του έργου της Ιεράς Μητροπόλεως.
ι) Δια την ενίσχυσιν του έργου της Εξωτερικής Ιεραποστολής της Εκλησίας.

Άρθρον 19
Περί Μετοχίων

α) Η Ιερά Μονή δύναται να ιδρύση Μετόχιον και εν ετέρα εκκλησιαστική περιφερεία, προτάσει του Ηγουμενοσυμβουλίου και αποφάσει της Γενικής Συνάξεως της Αδελφότητος, πάντοτε όμως τη εγκρίσει και ευλογία τόσον του οικείου Μητροπολίτου της Μονής, όσον και του κυριάρχου Μητροπολίτου της περιοχής εις ην ιδρυθήσεται το Μετόχιον.

2. Ναοί ή οικήματα, οπουδήποτε κείμενα, περιερχόμενα εις την Ιεράν Μονήν δια διαθήκης ή δωρεάς ή κατ' άλλον τρόπον καθίστανται αυτοδικαίως Μετόχια αυτής.

Τα Μετόχια της Μονής, ως μη συνιστώντα ίδιον Νομικόν Πρόσωπον, λειτουργούν ως ορίζει το άρθρον 4, § α, του υπ᾽ αρ. 39/1972 καταστατικού Κανονισμού «Περί των εν Ελλάδι Ορθοδόξων ιερών Μονών και Ησυχαστηρίων». Ως εκ τούτου, παν ο,τι ισχύει δια την κυρίαρχον Μονήν, συμφώνως προς τον παρόντα Εσωτερικόν Κανονισμόν, ισχύει απαραλλάκτως και δια τα Μετόχια αυτής.

Άρθρον 20
Σφραγίς

Η ιερά Μονή έχει ιδίαν σφραγίδα κυκλικήν, φέρουσα εν μέσω αυτής την εικόνα του Αγίου Θεοδοσίου του Νέου και γύρωθεν της εικόνος την επωνυμίαν της Μονής: «Ιερά Μονή Αγίου Θεοδοσίου του Νέου Αργολίδος».

Άρθρον 21

Ο Εσωτερικός ούτος Κανονισμός, ρυθμίζων την οργάνωσιν, τον τρόπον λειτουργίας και διοικήσεως της Μονής, δεν δύναται να τροποποιηθή ή συμπληρωθή παρ' ουδενός προσώπου ή Αρχής ή μη μόνον υπό της Αδελφότητος, αποφασιζούσης εν προκειμένω δια πλειονοψηφίας των τεσσάρων πέμπτων (4/5) αυτής.

Άρθρον 22

Δια παν θέμα μη προβλεπόμενον υπό του παρόντος Κανονισμού, υπεύθυνον είναι το Ηγουμενοσυμβούλιον, το οποίον οφείλει να μεριμνήση και εισηγηθή την ενδεδειγμένην λύσιν εις τα κατά περίπτωσιν αρμόδια όργανα, τα προβλεπόμενα δια των διατάξεών του.

Η Ηγουμένη

Φοίβη μοναχή (Κωνσταντινίδου)

Τα Μέλη του Ηγουμενοσυμβουλίου

Μοναχή Χριστοφόρα (Ματσούκα)
Μοναχή Μαριάμ (Γκαμάλια)

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήναι, 4 Νοεμβρίου 1999

Ο Πρόεδρος
† Ο Αθηνών ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Ακριβές Αντίγραφον 18.11.2015
Ο Αρχιγραμματεύς
† Ο Μεθώνης ΚΛΗΜΗΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ ΦΥΛΛΩΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Σε έντυπη μορφή:

- Για τα Φ.Ε.Κ. από 1 έως 16 σελίδες σε 1 € προσαυξανόμενη κατά 0,20 € για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο ή μέρος αυτού.
- Για τα φωτοαντίγραφα Φ.Ε.Κ. σε 0,15 € ανά σελίδα.

Σε μορφή DVD/CD:

Τεύχος	Ετήσια έκδοση	Τριμηνιαία έκδοση	Μηνιαία έκδοση
Α΄	150 €	40 €	15 €
Β΄	300 €	80 €	30 €
Γ΄	50 €	-	-
Υ.Ο.Δ.Δ.	50 €	-	-
Δ΄	110 €	30 €	-

Τεύχος	Ετήσια έκδοση	Τριμηνιαία έκδοση	Μηνιαία έκδοση
Α.Α.Π.	110 €	30 €	-
Ε.Β.Ι.	100 €	-	-
Α.Ε.Δ.	5 €	-	-
Δ.Δ.Σ.	200 €	-	20 €
Α.Ε.-Ε.Π.Ε.	-	-	100 €

- Η τιμή πώλησης μεμονωμένων Φ.Ε.Κ. σε μορφή cd-rom από εκείνα που διατίθενται σε ψηφιακή μορφή και μέχρι 100 σελίδες, σε 5 € προσαυξανόμενη κατά 1 € ανά 50 σελίδες.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ Φ.Ε.Κ.

Τεύχος	Έντυπη μορφή
Α΄	225 €
Β΄	320 €
Γ΄	65 €
Υ.Ο.Δ.Δ.	65 €

Τεύχος	Έντυπη μορφή
Δ΄	160 €
Α.Α.Π.	160 €
Ε.Β.Ι.	65 €
Α.Ε.Δ.	10 €

Τεύχος	Έντυπη μορφή
Α.Ε.-Ε.Π.Ε.	2.250 €
Δ.Δ.Σ.	225 €
Α.Σ.Ε.Π.	70 €
Ο.Π.Κ.	-

- Το τεύχος Α.Σ.Ε.Π. (έντυπη μορφή) θα αποστέλλεται σε συνδρομητές ταχυδρομικά, με την επιβάρυνση των 70 €, ποσό το οποίο αφορά τα ταχυδρομικά έξοδα.

- Η καταβολή γίνεται σε όλες τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.). Το πρωτότυπο διπλότυπο (έγγραφο αριθμ. πρωτ. 9067/28.2.2005 2η Υπηρεσία Επιτρόπου Ελεγκτικού Συνεδρίου) με φροντίδα των ενδιαφερομένων, πρέπει να αποστέλλεται ή να κατατίθεται στο Εθνικό Τυπογραφείο (Καποδιστρίου 34, Τ.Κ. 104 32 Αθήνα).
- Σημειώνεται ότι φωτοαντίγραφα διπλοτύπων, ταχυδρομικές Επιταγές για την εξόφληση της συνδρομής, δεν γίνονται δεκτά και θα επιστρέφονται.
- Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα μέλη της Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίου Τύπου Αθηνών και Επαρχίας, οι τηλεοπτικοί και ραδιοφωνικοί σταθμοί, η Ε.Σ.Η.Ε.Α, τα τριτοβάθμια συνδικαλιστικά όργανα και οι τριτοβάθμιες επαγγελματικές ενώσεις δικαιούνται έκπτωσης πενήντα τοις εκατό (50%) επί της ετήσιας συνδρομής.
- Το ποσό υπέρ ΤΑ.Π.Ε.Τ. (5% επί του ποσού συνδρομής), καταβάλλεται ολόκληρο (Κ.Α.Ε. 3512) και υπολογίζεται πριν την έκπτωση.
- Στην Ταχυδρομική συνδρομή του τεύχους Α.Σ.Ε.Π. δεν γίνεται έκπτωση.

Πληροφορίες για δημοσιεύματα που καταχωρίζονται στα Φ.Ε.Κ. στο τηλ.: 210 5279000.
Φωτοαντίγραφα παλαιών Φ.Ε.Κ.: τηλ.: 210 8220885.

Τα φύλλα όλων των τευχών της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως διατίθενται δωρεάν σε ηλεκτρονική μορφή από την ιστοσελίδα του Εθνικού Τυπογραφείου (www.et.gr)

Ηλεκτρονική Διεύθυνση: http://www.et.gr - e-mail: webmaster.et@et.gr

ΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΑΠΟ 08:00 ΜΕΧΡΙ 13:30

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004